

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् ७ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्रजननं ज्योतिरग्निर्देवतानां ज्योतिर्विराट्कुन्दसां
ज्योतिर्विराट्वाचोऽग्नौ सं तिष्ठते विराजमभि सम्पद्यते
तस्मात्तज्ज्योतिरुच्यते द्वौ स्तोमौ प्रातःसवनं वहतो यथा
प्राणश्चापानश्च द्वौ माध्यंदिनं सवनं यथा चक्षुश्च श्रोत्रं च
द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक्च प्रतिष्ठा च पुरुषसम्मितो वा एष
यज्ञोऽस्थूरिः ॥ १ ॥

यं कामं कामयते तमेतेनाभ्यश्नुते सर्वं ह्यस्थूरिणाभ्यश्नुते
अग्निष्टोमेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अग्निष्टोमेनैव
पर्यगृह्णात्तासाम्परिगृहीतानामश्वतरोऽत्यप्रवत् तस्यानुहाय
रेत् आदत्त तद्गर्भे न्यमार्दस्माद्गर्दभो द्विरेता अथो
आहुर्वडबायां न्यमार्डिति तस्माद्वडबा द्विरेता अथो
आहुरोषधीषु ॥ २ ॥

न्यमा॒र्दिति॒ तस्मा॒दोष॑धयोऽन॒भ्यक्ता रेभ॑न्त्यथो॒ आहुः
 प्र॒जासु॒ न्यमा॒र्दिति॒ तस्मा॑द्य॒मौ जा॑येते॒ तस्मा॑दश्व॒तरो न
 प्र जा॑यत॒ आत्त॑रेता॒ हि तस्मा॑द्व॒र्हिष्य॑न॒वक्लृ॑प्तः सर्व॑वेद॒से
 वा॑ स॒हस्रे॒ वाव॑क्लृ॒प्तोऽति॒ ह्यप्र॑वत॒ य ए॒वं वि॒द्वान॑ग्नि॒ष्टोमे॒न
 यज॑ते॒ प्राजा॑ताः प्र॒जा ज॒नय॑ति॒ परि॒ प्रजा॑ता गृ॒ह्णाति॒
 तस्मा॑दाहु॒र्ज्येष्ठ॑य॒ज्ञ इति॑॥३॥

प्र॒जाप॑ति॒र्वाव ज्येष्ठः॒ स ह्ये॑तेनाग्रेऽय॑जत प्र॒जाप॑ति॒रकाम॑यत्
 प्र जा॑येयेति॒ स मु॑ख॒तस्त्रि॑वृ॒तं निर॑मिमीत् तम॒ग्नि-
 दे॒वतान्व॑सृज्यत गाय॒त्री छन्दो॑ रथ॑न्तर॒ः साम॑ ब्राह्म॒णो
 म॑नु॒ष्याणाम॑जः प॑शूना॒न्तस्मा॑त्ते मु॒ख्या मु॒खतो॑ ह्यसृ॑ज्यन्तो॒रसो॑
 बा॒हुभ्या॑ प॒ञ्चद॑शं निर॑मिमीत् तमिन्द्रो॑ दे॒वतान्व॑सृज्यत
 त्रि॒ष्टुप्छन्दो॑ बृ॒हत्॥४॥

साम॑ राज॒न्यो म॑नु॒ष्याणा॑मविः प॑शूना॒न्तस्मा॑त्ते वी॒र्या॑वन्तो
 वी॒र्या॑द्यसृ॑ज्यन्त मध्य॒तः सप्त॑द॒शं निर॑मिमीत् तं वि॒श्वे दे॒वा
 दे॒वता॑ अन्व॑सृज्यन्त जग॑ती॒ छन्दो॑ वैरू॒पः साम॑ वैश्यो
 म॑नु॒ष्याणां॑ गा॒वः प॑शूना॒न्तस्मा॑त्त आ॒द्या अ॒न्नधाना॑द्यसृ॑ज्यन्त
 तस्मा॑द्भू॒याः सोऽन्ये॑भ्यो भूयि॑ष्ठा॒ हि दे॒वता॑ अन्व॑सृज्यन्त प॒त्त

एकविंशं निरमिमीत् तमनुष्टुप्छन्दः [5[]

अन्वसृज्यत वैराजं सामं शूद्रो मनुष्याणामश्वः
पशूनान्तस्मात्तौ भूतसंक्रामिणावश्वश्च शूद्रश्च तस्माच्छूद्रो
यज्ञेऽनवक्लृप्तो न हि देवता अन्वसृज्यत तस्मात्पादावुप
जीवतः पत्तो ह्यसृज्येतां प्राणा वै त्रिवृदर्धमासाः पञ्चदशः
प्रजापतिः सप्तदशस्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश
एतस्मिन्वा एते श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव
श्रियत एतस्मिन्प्रति तिष्ठति॥६॥

अस्थूरिरोषधीषु ज्येष्ठयज्ञ इति बृहदनुष्टुप्छन्दः प्रतिष्ठिता नव च॥१॥ ——— [१]

प्रातःसवने वै गायत्रेण छन्दसा त्रिवृते स्तोमाय
ज्योतिर्दधदेति त्रिवृता ब्रह्मवर्चसेन पञ्चदशाय ज्योतिर्दधदेति
पञ्चदशेनौजसा वीर्येण सप्तदशाय ज्योतिर्दधदेति सप्तदशेन
प्राजापत्येन प्रजननेनैकविंशाय ज्योतिर्दधदेति स्तोमं
एव तथस्तोमाय ज्योतिर्दधदेत्यथो स्तोमं एव स्तोममभि
प्र णयति यावन्तो वै स्तोमास्तावन्तः कामास्तावन्तो
लोकास्तावन्ति ज्योतींष्येतावन्त एव स्तोमानेतावन्तः
कामानेतावन्तो लोकानेतावन्ति ज्योतींष्यव रुद्धे॥७॥

तावन्तो लोकास्त्रयोदश च॥२॥ [२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यजेत योऽग्निष्टोमेन
यजमानोऽथ सर्वस्तोमेन यजेतेति यस्य त्रिवृतमन्तर्यन्ति
प्राणाःस्तस्यान्तर्यन्ति प्राणेषु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यस्य पञ्चदशमन्तर्यन्ति वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति
वीर्यं मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्य
सप्तदशमन्तर्यन्ति॥८॥

प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायाम्मेऽप्यसदिति खलु वै
यज्ञेन यजमानो यजते यस्यैकविंशमन्तर्यन्ति प्रतिष्ठां
तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायाम्मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यस्य त्रिणवमन्तर्यन्त्यृतूँश्च तस्य
नक्षत्रियां च विराजमन्तर्यन्त्यृतुषु मेऽप्यसन्नक्षत्रियायां च
विराजीति॥९॥

खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्य त्रयस्त्रिंशमन्तर्यन्ति
देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतासु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यो वै स्तोमानामवमम्परमतां गच्छन्तं वेदं

परमतामेव गच्छति त्रिवृद्धे स्तोमानामवमस्त्रिवृत्परमो य एवं वेद परमतामेव गच्छति॥१०॥

सप्तदशमन्तर्यन्ति विराजीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥३॥ [३]

अङ्गिरसो वै सत्रमासत ते सुवर्गं लोकमायन्तेषां
हविष्मांश्च हविष्कृच्चाहीयेतान्तावकामयेतां सुवर्गं
लोकमियावेति तावेतं द्विरात्रमपश्यतान्तमाहरतान्तेनायजेतान्त
वै तौ सुवर्गं लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते सुवर्गमेव
लोकमेति तावैताम्पूर्वेणाऽह्नाऽगच्छतामुत्तरेण॥११॥

अभिप्लवः पूर्वमहर्भवति गतिरुत्तरं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः
पूर्वमहर्भवति तेजस्तेनाव रुद्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तरं
सर्वस्यात्यै सर्वस्यावरुद्धौ गायत्रम्पूर्वेहन्थसामं भवति तेजो
वै गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसन्तेज एव ब्रह्मवर्चसमात्मन्धत्ते
त्रैष्टुभमुत्तरं ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोज एव वीर्यमात्मन्धत्ते
रथन्तरम्पूर्वे॥१२॥

अहन्थसामं भवतीयं वै रथन्तरमस्यामेव प्रति
तिष्ठति बृहदुत्तरेऽसौ वै बृहदमुष्यामेव प्रति तिष्ठति
तदाहुः क्व जगती चानुष्टुप्चेति वैखानसम्पूर्वेऽहन्थसामं

भवति तेन जगत्यै नैति षोडश्युत्तरे तेनानुष्टुभो-
 ऽथाहुर्यत्समानैऽ धर्मासे स्यातामन्यतरस्याहो वीर्यमनु
 पद्येतेत्यमावास्यायाम्पूर्वमहर्भवत्युत्तरस्मिन्नुत्तरन्नानैवार्धमासयो
 नानावीर्ये भवतो हविष्मन्निधनम्पूर्वमहर्भवति हविष्कृन्निधनमुत्तर
 प्रतिष्ठित्यै॥१३॥

उत्तरेण रथन्तरम्पूर्वेऽन्वेकविंशतिश्च॥४॥ [४]

आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्तस्मिन्प्रजापतिर्वायुर्भूत्वाचरत्
 इमामपश्यत्तां वराहो भूत्वाहरत्तां विश्वकर्मा भूत्वा
 व्यमाट्त्साप्रथत् सा पृथिव्यभवत्तत्पृथिव्यै पृथिवित्वन्तस्यामश्रा
 स देवानसृजत् वसून्नुद्रानादित्यान्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्
 जायामहा इति सोऽब्रवीत्॥१४॥

यथाहं युष्मास्तपसासृक्ष्येवं तपसि प्रजननमिच्छध्वमिति
 तेभ्योऽग्निमायतनम्प्रायच्छदेतेनायतनेन श्राम्यतेति ते-
 ऽग्निनायतनेनाश्राम्यन्ते संवत्सर एकां गामसृजन्त तां
 वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्रायच्छन्नेता रक्षध्वमिति
 तां वसवो रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य
 आदित्येभ्यः प्राजायत् त्रीणि च॥१५॥

श॒तानि॒ त्रय॑स्त्रिंश॒तं चाथ॑ सैव संह॒स्रत॒म्यभ॑व॒त्ते दे॒वाः
 प्र॒जाप॑तिमब्रुवन्त्सह॒स्रेण॑ नो याज॒येति॑ सौ॑ऽग्नि॒ष्टोमेन॑
 वसू॑नयाजय॒त्त इ॒मं लो॒कम॑जय॒न्तच्चा॑ददुः स उ॒क्थ्ये॑न
 रु॒द्रान॑याजय॒त्तेऽन्तरि॑क्षमजय॒न्तच्चा॑ददुः सौ॑ऽतिरा॒त्रेणा॑-
 दि॒त्यान॑याजय॒त्तेऽमुं लो॒कम॑जय॒न्तच्चा॑ददुस्तद॒न्तरि॑क्षम्॥१६॥

व्यवै॑र्य॒त तस्मा॑द्बु॒द्रा घातु॑का अनाय॒तना॑ हि
 तस्मा॑दाहुः शिथि॒लं वै म॑ध्य॒ममह॑स्त्रिरा॒त्रस्य॑ वि हि
 तद॒वैर्य॑तेति॒ त्रैष्टु॑भम्मध्य॒मस्याह॑ आज्य॑म्भवति सं॒याना॑नि
 सू॒क्तानि॑ श॒सति॑ षोड॒शिन॑ः श॒सत्य॑हो धृ॒त्या
 अशि॑थिलम्भावाय तस्मा॑त्रिरा॒त्रस्या॑ग्नि॒ष्टोम॑ ए॒व प्र॑थ॒ममहः॑
 स्या॒दथो॒क्थ्योऽथा॑तिरा॒त्र ए॒षां लो॒कानां॑ विधृत्यै॒ त्रीणि॑त्रीणि
 श॒तान्य॑नूचीना॒हमव्य॑वच्छिन्नानि ददाति॥१७॥

ए॒षां लो॒काना॑मनु संत॑त्यै द॒शतं॑ न विच्छि॑न्त्याद्विराजं
 नेद्वि॑च्छि॒नदानी॑त्यथ॒ या संह॑स्रत॒म्यासी॑त्तस्या॒मिन्द्र॑श्च विष्णु॑श्च
 व्याय॑च्छेता॒ः स इन्द्रो॑ऽमन्य॒तानया॑ वा इ॒दं विष्णुः॑
 स॒हस्रं॑ व॒र्क्ष्यत॑ इति॒ तस्या॑मकल्पेतां द्विभा॑ग॒ इन्द्र॑स्तृतीये
 विष्णु॑स्तद्वा ए॒षाभ्य॑नूच्यत उ॒भा जि॑ग्यथुरिति॒ तां वा
 ए॒ताम॑च्छावाकः॥१८॥

ए॒व श॑स॒त्यथ॒ या स॑हस्र॒तमी॒ सा हो॒त्रे दे॒येति॒ होता॑रं
वा अ॒भ्यति॑रिच्यते॒ यद॑ति॒रिच्य॑ते॒ होत॑ाना॒प्तस्या॑पयिता-
था॑हुरु॒न्नेत्रे॒ देये॑त्यति॒रिक्ता॒ वा ए॒षा स॒हस्र॒स्याति॑रिक्त
उ॒न्नेत॑र्त्विजा॒मथा॑हुः सर्वे॑भ्यः सद॒स्येभ्यो॒ देये॑त्यथा॑हुरुदा॒कृत्या॒
सा व॑शं चरे॒दित्य॑था॑हर्ब्रह्म॒णे चा॒ग्नीधे॑ च॒ देये॑ति॑॥१९॥

द्विभा॑गम्ब्रह्म॒णे तृ॒तीयम॒ग्नीधं॒ ऐन्द्रो॒ वै ब्र॒ह्मा वैष्ण॒वो-
ऽग्नी॑द्यथै॒व ताव॑क॒ल्पेता॒मित्य॑था॑हुर्या॒ कल्या॑णी॒ बहुरू॒पा
सा दे॒येत्य॑था॑हुर्या॒ द्विरू॒पोभ॒यत॑एनी॒ सा दे॒येति॑ स॒हस्र॑स्य
परि॑गृहीत्यै॒ तद्वा ए॒तत्स॒हस्र॒स्याय॑नं॒ सह॑स्रं॒ स्तो॒त्रीयाः॑
स॒हस्रं॒ दक्षि॑णाः स॒हस्रं॑स॒म्मितः॒ सुव॑र्गो लो॒कः सु॒वर्ग॑स्य
लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै॥२०॥

अ॒ब्रवी॑च्च॒ तद॒न्तरि॑क्ष॒न्ददा॒त्यच्छा॒वाकश्च॒ देये॑ति॒ सप्त॑च॒त्वारि॑श॒च्च॥५॥ ————— [५]

सोमो॒ वै स॒हस्रं॑मवि॒न्दत्तमिन्द्रो॑ऽन्व॒विन्द॑त्तौ॒ यमो॒
न्याग॑च्छ॒त्ताव॑ब्रवी॒दस्तु॒ मेऽत्रा॑पीत्यस्तु॒ ही ३ इत्य॑ब्रूता॒ं स
य॒म एक॑स्यां॒ वी॒र्य॑म्पर्य॒पश्य॑दि॒यं वा अ॒स्य स॒हस्र॑स्य
वी॒र्य॑म्बिभ॒र्तीति॒ ताव॑ब्रवी॒दिय॑म्ममास्त्वे॒तद्यु॒वयो॑रिति॒
ताव॑ब्रूता॒ं सर्वे॒ वा ए॒तदे॒तस्यां॑ वी॒र्य॑म्॥२१॥

परि पश्यामोऽंशमा हंरामहा इति तस्यामंशमाहरन्त
तामप्सु प्रावेशयन्त्सोमायोदेहीति सा रोहिणी पिङ्गलैकहायनी
रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिण्या
पिङ्गल्यैकहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिण्या
पिङ्गल्यैकहायन्या सोमं क्रीणाति त्रयस्त्रिंशता चैवास्य
त्रिभिश्च॥२२॥

शतैः सोमः क्रीतो भवति सुक्रीतेन यजते तामप्सु
प्रावेशयन्निन्द्रायोदेहीति सा रोहिणी लक्ष्मणा पंष्ठौही
वार्त्रघ्नी रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः
सहोदैत्तस्माद्रोहिणीं लक्ष्मणाम्पंष्ठौहीं वार्त्रघ्नीं दद्याद्य
एवं विद्वान्रोहिणीं लक्ष्मणाम्पंष्ठौहीं वार्त्रघ्नीं ददाति
त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सा दत्ता॥२३॥

भवति तामप्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरती
मूर्खा तंजघ्न्या रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च
शतैः सहोदैत्तस्माञ्जरतीम्मूर्खा तंजघ्न्यामनुस्तरणीं कुर्वीत
य एवं विद्वान्जरतीम्मूर्खा तंजघ्न्यामनुस्तरणीं कुरुते
त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सामुष्मिल्लौके भवति

वागेव सहस्रतमी तस्मात्॥२४॥

वरो देयः सा हि वरः सहस्रमस्य सा दत्ता भवति
तस्माद्वरो न प्रतिगृह्यः सा हि वरः सहस्रमस्य प्रतिगृहीत-
म्भवतीयं वर इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथास्य
तत्सहस्रमप्रतिगृहीतम्भवत्युभयतएनी स्यात्तदाहुरन्यतएनी
स्यात्सहस्रम्परस्तादेतमिति यैव वरः॥२५॥

कल्याणी रूपसमृद्धा सा स्यात्सा हि वरः समृद्धौ
तामुत्तरेणाग्नीध्रम्पर्याणीयाहवनीयस्यान्ते द्रोणकलशमव
घ्रापयेदा जिघ्र कलशम्मह्युरुधारा पयस्वत्या त्वा
विशन्त्विन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः सा मा सहस्र आ भज
प्रजया पशुभिः सह पुनर्मा विशताद्रयिरिति प्रजयैवैनम्पशुभी
रय्या सम्॥२६॥

अर्धयति प्रजावान्पशुमात्रयिमान्भवति य एवं वेद तया
सहाग्नीध्रम्परेत्यं पुरस्तात्प्रतीच्यां तिष्ठन्त्यां जुहुयादुभा
जिग्यथुर्न परा जयेथे न परा जिग्ये कतरश्चनैनोः।
इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामिति
त्रेधाविभक्तं वै त्रिरात्रे सहस्रं साहस्रीमेवैनां करोति

सहस्रस्यैवैनान्मात्राम्॥२७॥

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैनां५ समर्धयति तस्यां
उपोत्थाय कर्णमा जपेदिडे रन्तेऽदिते सरस्वति प्रिये प्रेयसि
महि विश्रुत्येतानि ते अघ्निये नामानि सुकृतं मा देवेषु
ब्रूतादिति देवेभ्य एवैनमा वेदयत्यन्वेन देवा बुध्यन्ते॥२८॥

एतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्च दत्ता सहस्रतमी तस्मादेव वरः सम्मात्रामेकान्नचत्वारि५शब्द॥६॥ [६]

सहस्रतम्या वै यजमानः सुवर्गं लोकमेति सैनं५
सुवर्गं लोकं गमयति सा मा सुवर्गं लोकं गमयेत्याह
सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं
गमयेत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैनं लोकं गमयति सा मा
सर्वान्पुण्याल्लोकान्गमयेत्याह सर्वानेवैनम्पुण्याल्लोकान्गमयति
सा॥२९॥

मा प्रतिष्ठां गमय प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा
विंशताद्रयिरिति प्रजयैवैनम्पशुभी रय्यां प्रतिष्ठापयति
प्रजावान्पशुमान्रयिमान्भवति य एवं वेद तामग्नीधे वा ब्रह्मणे
वा होत्रे वोद्गात्रे वाध्वर्यवे वा दद्यात्सहस्रमस्य सा दत्ता
भवति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवति यस्तामविद्वान्॥३०॥

प्रतिगृह्णाति तां प्रति गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां
 त्वा भूतां प्रति गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विश मा
 सहस्रमित्येकामेवैनं भूतां प्रति गृह्णाति न सहस्रं य एवं
 वेद स्योनासि सुषदा सुशेवा स्योना मा विश सुषदा मा
 विश सुशेवा मा विश॥ ३१॥

इत्याह स्योनैवैनं सुषदा सुशेवा भूता विशति नैनं
 हिनस्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती ३
 सहस्रतमी सहस्रा ३ मिति यत्प्राचीमुत्सृजेत्सहस्रं
 सहस्रतम्यन्वियात्तत्सहस्रमप्रज्ञात्रं सुवर्गं लोकं न प्र
 जानीयात्प्राचीमुत्सृजति तां सहस्रमनु पर्यावर्तते सा
 प्रजानती सुवर्गं लोकमेति यजमानमभ्युत्सृजति क्षिप्रे
 सहस्रम्प्र जायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्गच्छति॥ ३२॥

लोकानामयति सार्विद्वान्सुशेवा माविश यजमानन्द्वादश च॥७॥ [७]

अत्रिरददादौर्वाय प्रजाम्पुत्रकामाय स रिरिचानोऽमन्यत
 निर्वीर्यः शिथिलो यातयामा स एतं चतूरात्रमपश्यत्
 तमाहरत्तेनायजत ततो वै तस्य चत्वारो वीरा आजायन्त
 सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वाश्चतूरात्रेण

यजंतु आस्यं चत्वारो वीरा जायन्ते सुहोता सूद्राता
स्वध्वर्युः सुसंभेयो ये चतुर्विंशः पवमाना ब्रह्मवर्चसं
तत्॥ ३३ ॥

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिंश्च श्रद्धादेवं यजमानं
चत्वारिं वीर्याणि नोपानमन्तेजं इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यं
स एतांश्चतुरश्रतुष्टोमान्त्सोमानपश्यत्तानाहरतैर्यजत तेजं
एव प्रथमेनावारुन्देन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं
चतुर्थेन य एवं विद्वांश्चतुरश्रतुष्टोमान्त्सोमानाहरति तैर्यजते
तेजं एव प्रथमेनावारुन्देन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं
तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन यामेवात्रिंशद्ब्रह्मवर्चमाप्नोति यजमानः
ऋध्नोति॥ ३४ ॥

तत्तेजं एवाष्टादश च॥८॥

जमदग्निः पुष्टिकामश्चतूरात्रेणायजत स एतान्पोषां
अपुष्यत्तस्मात्पलितौ जामदग्नियौ न सं जानाते एतानेव
पोषान्पुष्यति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते पुरोडाशिन्यं
उपसदो भवन्ति पशवो वै पुरोडाशः पशूनेवाव रुन्देऽन्नं
वै पुरोडाशोऽन्नमेवाव रुन्देऽन्नादः पशुमान्भवति य एवं

वि॒द्वा॑श्च॒तूरा॒त्रेण॒ यज॑न्ते॥ ३५॥

ज॒मद॑ग्निर॒ष्टाच॑त्वारि॒ ९ श॑त्॥ ९ ॥ [९]

स॒व॒त्स॒रो वा इ॒दमे॑क॒ आसी॑त्सोऽका॒मय॑त॒तून्सृ॑जे॒येति॒ स
ए॒त॒म्प॑श्च॒रा॒त्रम॑प॒श्य॒त्तमा॑ह॒र॒त्तेना॑यज॒त॒ ततो॒ वै स ऋ॑तून्सृज॒त॒
य ए॒वं वि॒द्वान्प॑श्च॒रा॒त्रेण॒ यज॑न्ते॒ प्रैव॑ जा॒यते॒ त ऋ॑त॒वः सृ॑ष्टा न
व्याव॑र्तन्त॒ त ए॒त॒म्प॑श्च॒रा॒त्रम॑प॒श्यन् तमा॑ह॒र॒न्तेना॑यजन्त॒ ततो॒
वै ते व्याव॑र्तन्त॥ ३६॥

य ए॒वं वि॒द्वान्प॑श्च॒रा॒त्रेण॒ यज॑न्ते॒ वि पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्ये॒णा
व॑र्तते॒ सार्व॑से॒निः शौचे॑योऽका॒मय॑त॒ पशु॑मा॒न्थस्या॑मि॒ति॒ स
ए॒त॒म्प॑श्च॒रा॒त्रमा॑ह॒र॒त्तेना॑यज॒त॒ ततो॒ वै स स॒हस्रं॑ प॒शून्प्रा॑प्नो॒द्य
ए॒वं वि॒द्वान्प॑श्च॒रा॒त्रेण॒ यज॑न्ते॒ प्र स॒हस्रं॑ प॒शूना॑प्नोति
ब॒ब॒रः प्रावा॑ह॒णिर॑का॒मय॑त॒ वा॒चः प्र॑वदि॒ता स्या॑मि॒ति॒ स
ए॒त॒म्प॑श्च॒रा॒त्रमा॑॥ ३७॥

अ॒ह॒र॒त्तेना॑यज॒त॒ ततो॒ वै स वा॒चः प्र॑वदि॒ताभ॑व॒द्य ए॒वं
वि॒द्वान्प॑श्च॒रा॒त्रेण॒ यज॑न्ते॒ प्रवदि॑तै॒व वा॒चो भ॑व॒त्यथो॑ ए॒नं
वा॒चस्प॑तिरि॒त्याह॑र॒ना॑प्तश्च॒तूरा॒त्रोऽति॑रि॒क्तः षड्रा॒त्रोऽथ॒ वा ए॒ष
स॑म्प्र॒ति य॒ज्ञो य॒त्प॑श्च॒रा॒त्रो य ए॒वं वि॒द्वान्प॑श्च॒रा॒त्रेण॒ यज॑न्ते

सम्प्रत्यैव यज्ञेन यजते पञ्चरात्रो भवति पञ्च वा ऋतवः
संवत्सरः॥३८॥

ऋतुष्वेव सं वत्सरे प्रति तिष्ठत्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः
पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्दे त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज
एवाव रुन्दे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्दे सप्तदशो
भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायते पञ्चविंशो-
ऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराप्त्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ
विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥३९॥

ते व्यावर्तन्त प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा सं वत्सरोऽभिजित्यै॥१०॥[१०]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
हस्ताभ्यामा दद इमामगृभ्णन्नशनामृतस्य पूर्व आयुषि
विदथेषु कव्या। तया देवाः सुतमा बभूवुर्ऋतस्य
सामन्त्स्रमारपन्ती। अभिधा असि भुवनमसि यन्तासि
धर्तासि सोऽग्निं वैश्वानरं सप्रथसं गच्छ स्वाहाकृतः
पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमनो धर्तासि धरुणः कृष्यै त्वा
क्षेमाय त्वा रय्यै त्वा पोषाय त्वा पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा
दिवे त्वा सते त्वासते त्वाद्ध्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा

भूतेभ्यः॥४०॥

धरुणः पञ्चविंशतिश्च॥११॥ [११]

वि॒भूर्मा॒त्रा प्र॒भूः पि॒त्राश्चो॑ऽसि ह॒योऽस्य॑त्यो॑ऽसि
न॒रोऽस्य॑र्वासि स॒प्तिर॑सि वा॒ज्यंसि॑ वृ॒षांसि॑ नृ॒मणा॑
अ॒सि य॒युर्नामा॑स्यादि॒त्याना॑म्प॒त्वान्वि॑ह्य॒ग्नये॑ स्वाहा
स्वाहेन्द्रा॒ग्निभ्या॑ꣳ स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये स्वाहा वि॒श्वेभ्यो॑
दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॒ सर्वा॑भ्यो दे॒वेता॑भ्य इ॒ह धृ॑तिः स्वाहे॒ह
वि॒धृतिः॑ स्वाहे॒ह र॑न्तिः स्वाहे॒ह र॑मंतिः स्वाहा भूर॑सि भुवे
त्वा भ॒व्याय॑ त्वा भविष्य॑ते त्वा वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा भू॒तेभ्यो॑ दे॒वा
आशा॑पाला ए॒तं दे॒वेभ्यो॑ऽश्व॒म्मेधा॑य॒ प्रोक्षि॑तं गोपायत॥४१॥

रन्तिः स्वाहा द्वाविंशतिश्च॥१२॥ [१२]

आ॒र्य॑नाय॒ स्वाहा॑ प्रा॒र्य॑णाय॒ स्वाहो॑द्वा॒वाय॑ स्वाहोद्भु॒ताय॑
स्वाहा॑ शू॒का॒राय॑ स्वाहा॒ शू॒कृ॒ताय॑ स्वाहा॒ पला॑यिताय॒ स्वाहा॑-
ऽऽपला॑यिताय॒ स्वाहा॑ऽऽवल्ग॑ते स्वाहा॒ परा॑वल्ग॑ते स्वाहा॑-
ऽऽय॑ते स्वाहा॑ प्र॒य॑ते स्वाहा॒ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥४२॥

आर्यनायोत्तरमापलायिताय षड्विंशतिः॥१३॥ [१३]

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ सोमा॑य॒ स्वाहा॑ वा॒यवे॒ स्वाहा॒पाम्मोदा॑य॒
स्वाहा॑ सवि॒त्रे स्वाहा॒ सर॑स्वत्यै॒ स्वाहेन्द्रा॑य॒ स्वाहा॒ बृह॑स्पतये॒
स्वाहा॑ मि॒त्राय॒ स्वाहा॒ वरु॑णाय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ 43॥

[१४]

पृ॒थिव्यै॒ स्वाहा॒ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑ दि॒वे स्वाहा॒ सूर्या॑य॒
स्वाहा॑ च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॒ नक्ष॑त्रेभ्यः॒ स्वाहा॒ प्राच्यै॑ दि॒शे स्वाहा॒
दक्षि॑णायै दि॒शे स्वाहा॑ प्र॒तीच्यै॑ दि॒शे स्वाहो॑दी॒च्यै दि॒शे
स्वाहो॑र्ध्वायै दि॒शे स्वाहा॑ दि॒ग्भ्यः॒ स्वाहा॑ऽवान्तरदि॒शाभ्यः॒
स्वाहा॑ समा॑भ्यः॒ स्वाहा॑ श॒रद्भ्यः॒ स्वाहा॑ऽहोरा॒त्रेभ्यः॒ स्वाहा॑-
ऽर्धमा॑सेभ्यः॒ स्वाहा॑ मा॒सेभ्यः॒ स्वाह॑र्तुभ्यः॒ स्वाहा॑ सं॒वत्स॒राय॒
स्वाहा॑ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ 44॥

[१५]

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ सोमा॑य॒ स्वाहा॑ सवि॒त्रे स्वाहा॒ सर॑स्वत्यै॒
स्वाहा॑ पू॒ष्णे स्वाहा॒ बृह॑स्पतये॒ स्वाहा॑ऽपाम्मोदा॑य॒ स्वाहा॑
वा॒यवे॒ स्वाहा॑ मि॒त्राय॒ स्वाहा॒ वरु॑णाय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥
45॥

[१६]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा
 सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहाऽहे स्वाहा
 रात्रियै स्वाहर्जवे स्वाहा साधवे स्वाहा सुक्षित्यै स्वाहा
 क्षुधे स्वाहाऽऽशितिमे स्वाहा रोगाय स्वाहा हिमाय स्वाहा
 शीताय स्वाहाऽऽतपाय स्वाहाऽरण्याय स्वाहा सुवर्गाय
 स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ 46॥

[१७]

भुवो देवानां कर्मणापसर्तस्य पथ्यासि वसुभिर्देवेभिर्देवतया
 गायत्रेण त्वा छन्दसा युनज्मि वसन्तेन त्वर्तुना हविषा
 दीक्षयामि रुद्रेभिर्देवेभिर्देवतया त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि
 ग्रीष्मेण त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यादित्येभिर्देवेभिर्देवतया
 जागतेन त्वा छन्दसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुना हविषा
 दीक्षयामि विश्वेभिर्देवेभिर्देवतयानुष्टुभेन त्वा छन्दसा
 युनज्मि॥ ४७॥

शरदा त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यङ्गिरोभिर्देवेभिर्देवतया
 पाङ्केन त्वा छन्दसा युनज्मि हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुना

ह॒विषा॑ दी॒क्षया॒म्याहं॑ दी॒क्षाम॑रुहमृतस्य॒ पत्नीं॑ गाय॒त्रेण॒
छन्द॑सा ब्रह्म॑णा च॒र्त॑ꣳ स॒त्येऽधा॑ꣳ स॒त्यमृते॑ऽधाम्। म॒हीमू॒
षु सु॒त्रामा॑णमिह धृतिः॒ स्वाहे॑ह विधृतिः॒ स्वाहे॑ह रन्तिः॒
स्वाहे॑ह रम॑तिः स्वाहा॑॥ 48॥

[१८]

ई॒ङ्गा॒राय॒ स्वाहे॑ङ्ग॒ताय॒ स्वाहा॑ क्रन्द॑ते स्वाहा॑ऽव॒क्रन्द॑ते
स्वाहा॑ प्रोथ॑ते स्वाहा॑ प्र॒प्रोथ॑ते स्वाहा॑ गु॒न्धाय॒ स्वाहा॑ घ्रा॒ताय॒
स्वाहा॑ प्रा॒णाय॒ स्वाहा॑ व्या॒नाय॒ स्वाहा॑ऽपा॒नाय॒ स्वाहा॑
सं॒दीय॑मा॒नाय॒ स्वाहा॑ सं॒दिता॑य॒ स्वाहा॑ वि॒चृत्य॑मा॒नाय॒ स्वाहा॑
वि॒चृत्ता॑य॒ स्वाहा॑ प॒लायि॑ष्यमा॒णाय॒ स्वाहा॑ प॒लायि॑ताय॒
स्वाहो॑पर॑ꣳस्य॒ते स्वाहो॑पर॑ताय॒ स्वाहा॑ नि॒वेक्ष्य॑ते स्वाहा॑
नि॒विश॑मा॒नाय॒ स्वाहा॑ नि॒विष्टा॑य॒ स्वाहा॑ निष॑थ्स्य॒ते स्वाहा॑
नि॒षीद॑ते स्वाहा॑ निष॑ण्णाय॒ स्वाहा॑॥ ४९॥

आ॒सि॒ष्य॒ते स्वाहा॑ऽऽसी॑नाय॒ स्वाहा॑ऽऽसि॑ताय॒ स्वाहा॑
निष॑थ्स्य॒ते स्वाहा॑ नि॒पद्य॑मा॒नाय॒ स्वाहा॑ निप॑न्नाय॒ स्वाहा॑
शयि॑ष्य॒ते स्वाहा॑ शया॑नाय॒ स्वाहा॑ शयि॑ताय॒ स्वाहा॑
स॒म्मीलि॑ष्य॒ते स्वाहा॑ स॒म्मील॑ते स्वाहा॑ स॒म्मीलि॑ताय॒ स्वाहा॑

स्वप्स्यते स्वाहा॑ स्वपते स्वाहा॑ सुप्ताय॒ स्वाहा॑ प्रभोत्स्यते
 स्वाहा॑ प्रबुध्यमानाय॒ स्वाहा॑ प्रबुद्धाय॒ स्वाहा॑ जागरिष्यते
 स्वाहा॑ जाग्रते॒ स्वाहा॑ जागरिताय॒ स्वाहा॑ शुश्रूषमाणाय॒
 स्वाहा॑ शृण्वते स्वाहा॑ श्रुताय॒ स्वाहा॑ वीक्षिष्यते स्वाहा॑॥५०॥

वीक्षमाणाय॒ स्वाहा॑ वीक्षिताय॒ स्वाहा॑ स॒हास्यते
 स्वाहा॑ स॒ज्जिहानाय॒ स्वाहोज्जिहानाय॒ स्वाहा॑ विवत्स्यते
 स्वाहा॑ विवर्तमानाय॒ स्वाहा॑ विवृत्ताय॒ स्वाहोत्थास्यते
 स्वाहोत्तिष्ठते॒ स्वाहोत्थिताय॒ स्वाहा॑ विधविष्यते स्वाहा॑
 विधून्वानाय॒ स्वाहा॑ विधूताय॒ स्वाहोत्क्र॑स्यते स्वाहोत्क्रामते॒
 स्वाहोत्क्रान्ताय॒ स्वाहा॑ चंक्रमिष्यते स्वाहा॑ चंक्रम्यमाणाय॒
 स्वाहा॑ चंक्रमिताय॒ स्वाहा॑ कण्डूयिष्यते स्वाहा॑ कण्डूयमानाय॒
 स्वाहा॑ कण्डूयिताय॒ स्वाहा॑ निकषिष्यते स्वाहा॑ निकषमाणाय॒
 स्वाहा॑ निकषिताय॒ स्वाहा॑ यदत्ति॒ तस्मै॒ स्वाहा॑ यत्पिबति॒
 तस्मै॒ स्वाहा॑ यन्मेहति॒ तस्मै॒ स्वाहा॑ यच्छकृत्करोति॒ तस्मै॒
 स्वाहा॑ रेतसे॒ स्वाहा॑ प्र॒जाभ्यः॒ स्वाहा॑ प्र॒जन॑नाय॒ स्वाहा॑
 सर्वस्मै॒ स्वाहा॑॥५१॥

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॑ वा॒यवे॒ स्वाहा॑ सू॒र्याय॒ स्वाह॑र्तम॑स्यृ॒तस्य॑र्तम॑सि
 स॒त्यम॑सि स॒त्यस्य॑ स॒त्यम॑स्यृ॒तस्य॑ पन्था॑ अ॒सि दे॒वानां॑
 छा॒याम॑र्तस्य॒ नाम॒ तथ्स॒त्यं यत्त्वं॑ प्र॒जाप॑तिरस्यधि॒
 यद॑स्मिन्वा॒जिनी॑व शु॒भः स्पर्ध॑न्ते दि॒वः सू॒र्येण॒ विशो॑ऽपो
 वृ॒णानः॑ प॑वते क॒व्यन्प॒शुं न गो॑पा इ॒र्यः परि॑ज्मा॥ 52॥

[२०]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

सा॒ध्या वै दे॒वाः सु॑व॒र्गका॑मा ए॒त९ ष॑ड्रा॒त्रम॑पश्यन्तमाह॑रन्तेन॑
 ततो॒ वै ते सु॑व॒र्गं लो॒कमा॑यन् य ए॒वं वि॒द्वा९सः॑ ष॑ड्रा॒त्रमा॑सते
 सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कं य॑न्ति दे॒वस॒त्रं वै ष॑ड्रा॒त्रः प्र॒त्यक्ष॑ः ह्ये॒तानि॑
 पृ॒ष्ठानि॑ य ए॒वं वि॒द्वा९सः॑ ष॑ड्रा॒त्रमा॑सते सा॒क्षादे॒व दे॒वता॑
 अ॒भ्यारो॑हन्ति ष॑ड्रा॒त्रो भ॑वति ष॑ड्वा ऋ॒तवः॑ ष॑दृष्ठानि॑॥१॥

पृ॒ष्ठैरे॒वर्तून॒न्वारो॑हन्त्यृ॒तुभिः॑ सं॒वत्स॑रन्ते सं॒वत्स॑र ए॒व
 प्रति॑ तिष्ठन्ति बृ॒हद्रथ॑न्त॒राभ्यां॑ यन्ती॒यं वाव॑ र॒थन्त॑रम॒सौ
 बृ॒हदा॒भ्यामे॒व य॒न्त्यथो॑ अ॒नयो॑रे॒व प्रति॑ तिष्ठन्त्ये॒ते वै

य॒ज्ञस्या॑ञ्ज॒साय॑नी स्मृ॒ती ताभ्या॑मे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कं य॑न्ति
त्रि॒वृद॑ग्नि॒ष्टोमो॑ भ॒वति॒ तेजं॑ ए॒वाव॑ रु॒न्धते॑ पञ्चद॒शो
भ॒वतीन्द्रि॑यमे॒वाव॑ रु॒न्धते॑ सप्तद॒शः॥ २॥

भ॒वत्य॒न्नाद्य॒स्याव॑रु॒द्ध्या अथो॑ प्रै॒व तेन॑ जा॒यन्त॑ एकवि॒ंशो
भ॒वति॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॑ रुच॒मेवा॒त्मन्द॑धते त्रिण॒वो भ॑वति
विजि॒त्यै त्रय॑स्त्रि॒ंशो भ॑वति॒ प्रति॑ष्ठित्यै स॒दोह॑वि॒र्धानि॑न ए॒तेन॑
षड्रा॒त्रेण॑ यजे॒रन्नाश्व॑त्थी ह॒विर्धा॑नं चा॒ग्नीध्रं॑ च भ॒वत॑स्तद्धि
सु॒वर्ग्यं॑ च॒क्रीव॑ती भ॒वतः॑ सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒मंष्ट्या॑
उ॒लूख॑ल॒बुधो॑ यू॒पो भ॑वति॒ प्रति॑ष्ठित्यै प्राश्चो॑ या॒न्ति प्राडि॑व
हि सु॒वर्गः॥ ३॥

लो॒कः सर॑स्वत्या या॒न्त्येष॑ वै दे॒व्यान्ः प॒न्थास्त॑मे॒वान्वा॒रोह॑न्त
या॒न्त्यव॑र्तिमे॒वान्य॑स्मिन्प्रतिष॒ज्यं प्रति॑ष्ठां ग॒च्छन्ति॑ य॒दा द॑श
श॒तं कु॑र्वन्त्यथैक॒मुत्था॑नं श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य
आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्रति॑ तिष्ठन्ति य॒दा श॑तं स॒हस्रं॑
कु॑र्वन्त्यथैक॒मुत्था॑नं स॒हस्रं॑स॒मिमि॑तो वा अ॒सौ लो॒को-
ऽमु॑मे॒व लो॒कम॑भि ज॑यन्ति य॒दैषां॑ प्र॒मीये॑त य॒दा वा
जीये॑र॒न्नथै॑क॒मुत्था॑न॒न्तद्धि॑ ती॒र्थम्॥ ४॥

पृष्ठानि सप्तदशः सुवर्गो जयन्ति यदैकादश च॥१॥ [१]

कुसुरु॒बिन्द॒ औद्दाल॑किरकामयत पशु॒मान्थस्या॑मिति॒ स
ए॒त॒ स॒प्त॒रा॒त्रमा॑ह॒रत्तेना॑यजत॒ तेन॒ वै स॒ याव॑न्तो ग्रा॒म्याः
प॒शव॑स्तानवा॒रुन्द्ध॒ य ए॒वं वि॒द्वान्थ॑स॒प्त॒रा॒त्रेण॒ यज॑न्ते याव॑न्त
ए॒व ग्रा॒म्याः प॒शव॑स्ताने॒वाव॑ रुन्द्धे स॒प्त॒रा॒त्रो भ॑वति स॒प्त
ग्रा॒म्याः प॒शवः॑ स॒प्तार॑ण्याः स॒प्त छ॒न्दा॑स्यु॒भय॑स्याव॑रुद्धौ
त्रि॒वृ॒द॒ग्नि॒ष्टो॒मो भ॑वति॒ तेजः॑॥५॥

ए॒वाव॑ रुन्द्धे प॒ञ्च॒द॒शो भ॑वतीन्द्रि॒यमे॒वाव॑ रुन्द्धे स॒प्त॒द॒शो
भ॑वत्य॒न्नाद्य॑स्याव॑रुद्धा॒ अथो॒ प्रैव॒ तेन॑ जायत एकवि॒ंशो
भ॑वति॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॒ रुच॑मे॒वात्म॑न्धत्ते त्रिण॒वो भ॑वति
विजि॑त्यै प॒ञ्चवि॒ंशो॑ऽग्नि॒ष्टो॒मो भ॑वति प्र॒जाप॑ते॒रास्यै
महा॑व्रतवा॒न॒न्नाद्य॑स्याव॑रुद्धौ विश्व॒जि॒त्सर्व॑पृ॒ष्ठोऽति॑रा॒त्रो
भ॑वति॒ सर्व॑स्या॒भिजि॑त्यै यत्प्र॒त्यक्ष॑म्पूर्वे॒ष्वहः॑सु पृ॒ष्ठान्यु॑पे॒युः
प्र॒त्यक्ष॑म्॥६॥

वि॒श्व॒जि॒ति॒ यथा॑ दुग्धामु॒पसी॑दत्ये॒वमु॑त्त॒मम॑हः
स्या॒न्नैक॑रा॒त्रश्च॑न स्या॑द्बृ॒हद्रथ॑न्त॒रे पूर्वे॑ष्वहः॒सूपं॑ यन्ती॒यं
वाव॑ र॒थं॒त॒रम॑सौ बृ॒हदा॑भ्यामे॒व न॒ यन्त्य॑थो॒ अन॑यो॒रेव॒ प्रति॑

तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजितिं पृष्ठान्युपयन्ति यथा प्रत्तां दुहे
तादृगेव तत्॥ ७ ॥

तेजं उपेयुः प्रत्यक्षं द्विचत्वारिंशच्च॥२॥ [२]

बृहस्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स
एतमष्टरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यभवद्य
एवं विद्वानष्टरात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्येव भवत्यष्टरात्रो
भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसम्गायत्रियैव
ब्रह्मवर्चसमव रुन्देऽष्टरात्रो भवति चतस्रो वै दिशश्चतस्रो-
ऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्दे॥ ८ ॥

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्दे पञ्चदशो
भवतीन्द्रियमेवाव रुन्दे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा
अथो प्रैव तेन जायत एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या
अथो रुचमेवात्मन्धत्ते त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो
भवति प्रतिष्ठित्यै पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराप्त्यै
महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति
सर्वस्याभिजित्यै॥ ९ ॥

दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवरुन्देऽभिजित्यै॥३॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ताः सृष्टाः क्षुधं न्यायन्त्स एतं
 नवरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत
 यर्हि प्रजाः क्षुधं निगच्छैयुस्तरहि नवरात्रेण यजेतेमे हि वा
 एतासां लोका अक्लृप्ता अथैताः क्षुधं नि गच्छन्तीमानेवाभ्यो
 लोकान्कल्पयति तान्कल्पमानान्प्रजाभ्योऽनु कल्पते
 कल्पन्ते॥१०॥

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासु दधाति त्रिरात्रेणैवेमं
 लोकं कल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं
 यथा गुणे गुणमन्वस्यत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वस्यति
 धृत्या अशिथिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमा
 भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरेष्वैव लोकेषु
 प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम्॥११॥

गच्छति नवरात्रो भवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति
 यो ज्योगामयावी स्यात्स नवरात्रेण यजेत प्राणा हि वा
 एतस्याधृता अथैतस्य ज्योगामयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत
 यदीतासुर्भवति जीवत्येव॥१२॥

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं दशहोतारमपश्यत्तमं
 दशरात्रमसृजत् तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरात्राय
 दीक्षिष्यमाणो दशहोतारं जुहुयादशहोत्रैव दशरात्रं सृजते
 तेन दशरात्रेण प्र जायते वैराजो वा एष यज्ञो यदशरात्रो य
 एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते विराजमेव गच्छति प्राजापत्यो
 वा एष यज्ञो यदशरात्रः॥१३॥

य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते प्रैव जायत
 इन्द्रो वै सदृङ्देवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स
 प्रजापतिमुपाधावत् तस्मा एतं दशरात्रम्प्रायच्छत्तमाहरत्तेनायज
 ततो वै सौऽन्याभिर्देवताभिर्यावृत्तमगच्छद्य एवं
 विद्वान्दशरात्रेण यजते व्यावृत्तमेव पाप्मना भ्रातृव्येण
 गच्छति त्रिककुद्वै॥१४॥

एष यज्ञो यदशरात्रः ककुत्पञ्चदशः ककुदैकविंशः
 ककुत्रयस्त्रिंशो य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते त्रिककुदेव
 समानानां भवति यजमानः पञ्चदशो यजमान एकविंशो
 यजमानस्त्रयस्त्रिंशः पुर इतरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेण
 यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो
 भवति नैनमभिचरन्त्यस्तृणुते देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा

ए॒ताः॥१५॥

दे॒व॒पु॒रा अ॒पश्यन् यद॑शरा॒त्रस्ताः पर्यौ॑हन्त॒ तेषां
न कु॒तश्च॒नोपा॑व्या॒धोऽभ॒वत्ततो॑ दे॒वा अ॒भ॒वन्प॒रासु॒रा
यो भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्यात्स द॑शरा॒त्रेण॑ यजेत दे॒वपु॒रा ए॒व
पर्य॑हते॒ तस्य॒ न कु॒तश्च॒नोपा॑व्या॒धो भ॑वति॒ भव॑त्या॒त्मना॒
परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति॒ स्तोमः॒ स्तोम॑स्योप॑स्तिर्भवति॒
भ्रातृ॑व्यमे॒वोप॑स्तिं कुरुते जा॒मि वै॥१६॥

ए॒तत्कु॑र्वन्ति॒ यज्या॒याः स॒ऽस्तोम॑मु॒पेत्य॒ कनी॑याः॒ समु॒पयन्ति॑
यद॑ग्नि॒ष्टोम॑सामान्य॒वस्ता॑च्च॒ पर॒स्ता॑च्च॒ भव॑न्त्यजा॒मित्वा॒य
त्रि॒वृद॑ग्नि॒ष्टोमो॑ऽग्नि॒ष्टुदा॑ग्रेयीषु॒ भवति॒ तेज॑ ए॒वाव॑ रु॒द्धे
प॒ञ्चद॑श उ॒क्थ्य॑ ऐ॒न्द्रीष्वि॑न्द्रि॒यमे॒वाव॑ रु॒द्धे त्रि॒वृद॑ग्नि॒ष्टोमो
वै॒श्वदे॒वीषु॑ पु॒ष्टिमे॒वाव॑ रु॒द्धे सप्त॑द॒शोऽग्नि॒ष्टोमः॑ प्रा॒जाप॑त्यासु॒
ती॒व्रसो॑मो॒ऽन्नाद्य॑स्याव॒रुद्धा॒ अथो॒ प्रैव॑ तेन॒ जाय॑ते॥१७॥

ए॒कवि॑ः॒श उ॒क्थ्यः॑ सौ॒रीषु॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॒
रुच॑मे॒वात्म॑न्ध॒त्ते सप्त॑द॒शोऽग्नि॒ष्टोमः॑ प्रा॒जाप॑त्यासूप॒हव्यं
उप॑ह॒वमे॒व ग॑च्छति॒ त्रिण॑वाव॒ग्नि॒ष्टोमा॒वभित॑ ऐ॒न्द्रीषु॒ विजि॑त्यै
त्रय॑स्त्रि॑ः॒श उ॒क्थ्यो॑ वै॒श्वदे॒वीषु॑ प्रति॑ष्ठित्यै॒ विश्व॑जि॒त्सर्व॑पृ॒ष्ठोऽ

तिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥१८॥

प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यदशरात्रस्त्रिकुद्धा एता वै जायन्त एकत्रिंशच्च॥५॥—[५]

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाविन्दन्त तेऽकामयन्त
प्रजां सृजेमहि प्रजामव रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि
प्रजावन्तः स्यामेति त एतमेकादशरात्रमपश्यन्तमाहर्न्तेनायजन्
ततो वै ते प्रजामसृजन्त प्रजामवारुन्धत प्रजामविन्दन्त
प्रजावन्तोऽभवन्त ऋतवोऽभवन्तदार्तवानामार्तवत्वमृतूनां वा
एते पुत्रास्तस्मात्॥१९॥

आर्तवा उच्यन्ते य एवं विद्वांस एकादशरात्रमासते
प्रजामेव सृजन्ते प्रजामव रुन्धते प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो
भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्धते
सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः
षट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर
एव प्रति तिष्ठन्ति चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशत्यक्षरा
गायत्री॥२०॥

गायत्रम्ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति
तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिंशो भवति चतुश्चत्वारिंशदक्षरा

त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभ्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिंशो
 भवत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो
 जगत्यामेव पशुषु प्रति तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भवति पञ्च वा
 ऋतव आर्तवाः पञ्चर्तुष्वेवार्तवेषु संवत्सरे प्रतिष्ठाय प्रजामव
 रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै॥ २१॥

तस्माद्वायुत्र्येकात्रपञ्चाशच्च॥ ६॥ [६]

ऐन्द्रवायवाग्रान्गृहीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः
 कल्पेरन्निति यज्ञस्य वै क्लृप्तिमनु प्रजाः कल्पन्ते
 यज्ञस्याक्लृप्तिमनु न कल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कल्पयति न
 ज्याया सं कनीयानति क्रामत्यैन्द्रवायवाग्रान्गृहीयादामयाविन
 प्राणेन वा एष व्यृध्यते यस्यामयति प्राण ऐन्द्रवायवः
 प्राणेनैवैनं समर्धयति मैत्रावरुणाग्रान्गृहीरन् येषां
 दीक्षितानां प्रमीयेत॥ २२॥

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां
 प्रमीयेते प्राणापानौ मित्रावरुणौ प्राणापानावेव मुखतः
 परि हरन्त आश्विनाग्रान्गृहीतानुजावरौऽश्विनौ वै
 देवानामानुजावरौ पश्चेवाग्रम्पर्यैतामश्विनावेतस्य देवता

य आनुजावुरस्तावेवैनमग्रम्परि णयतः शुक्राग्रान्गृहीत
 गतश्रीः प्रतिष्ठाकामोऽसौ वा आदित्यः शुक्र एषोऽन्तो-
 ऽन्तम्मनुष्यः ॥ २३ ॥

श्रियै गत्वा नि वर्ततेऽन्तादेवान्तमा रभते न ततः
 पापीयान्भवति मन्थ्यग्रान्गृहीताभिचरन्नार्तपात्रं वा
 एतद्यन्मन्थिपात्रम्मृत्युनैवैनं ग्राहयति ताजगार्तिमाच्छ्रत्याग्रयणा
 यस्य पिता पितामहः पुण्यः स्यादथ तन्न प्राप्नुयाद्वाचा वा
 एष इन्द्रियेण व्यूध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यः ॥ २४ ॥

भवत्यथ तन्न प्राप्नोत्युर इवैतद्यज्ञस्य वागिव
 यदाग्रयणो वाचैवैनमिन्द्रियेण समर्धयति न ततः
 पापीयान्भवत्युक्थ्याग्रान्गृहीताभिचर्यमाणः सर्वेषां वा
 एतत्पात्राणामिन्द्रियं यदुक्थ्यपात्रं सर्वेणैवैनमिन्द्रियेणाति
 प्र युङ्क्ते सरस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं
 कुर्याद्वाग्वै ॥ २५ ॥

सरस्वती वाचैवैनमति प्र युङ्क्ते मा त्वत्क्षेत्राण्यरणानि
 गन्मेत्याह मृत्योर्वै क्षेत्राण्यरणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न
 गच्छति पूर्णान्ग्रहान्गृहीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य

शुगृच्छति यस्यामयति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्यं शुचो
 मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव पूर्णान्ग्रहान्गृह्णीयाद्यर्हि
 पर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजानां शुगृच्छति
 यर्हि पर्जन्यो न वर्षति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानां
 शुचो मुञ्चति ताजक्प्र वर्षति॥२६॥

प्रमीयेत मनुष्यं ऋध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यो वाग्वा एव

पूर्णान्ग्रहान्मृञ्चति ५ शतिश्च॥ ७॥ [७]

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रम्प्रायणीयमहस्तस्मात्प्रायणीये-
 ऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति त्रैष्टुभो
 वै शुक्रस्त्रैष्टुभं द्वितीयमहस्तस्माद्वितीयेऽहञ्छुक्रो गृह्यते
 स्व एवैनमायतने गृह्णाति जागंतो वा आग्रयणो जागंतं
 तृतीयमहस्तस्मात्तृतीयेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने
 गृह्णात्येतद्वै॥२७॥

यज्ञमापद्यच्छन्दाः स्याप्रोति यदाग्रयणः श्वो गृह्यते
 यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते जगन्मुखो वै
 द्वितीयस्त्रिरात्रो जागंत आग्रयणो यच्चतुर्थेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते
 स्व एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते

राथंतरो वा ऐन्द्रवायवो राथंतरं पञ्चममहस्तस्मात्पञ्चमे-
ऽहन्न॥ २८ ॥

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति बार्हतो
वै शुक्रो बार्हतः षष्ठमहस्तस्मात्षष्ठेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व
एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाः स्याप्रोति
यच्छुक्रः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते
त्रिष्टुङ्खो वै तृतीयस्त्रिरात्रस्त्रैष्टुभः ॥ २९ ॥

शुक्रो यथसप्तमेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते वाग्वा आग्रयणो
वागष्टममहस्तस्मादष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नवममहस्तस्मान्नवमे-
ऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतत् ॥ ३० ॥

वै तृतीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाः स्याप्रोति यदैन्द्रवायवः
श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्तेऽथो
स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते पथो वा एतेऽध्यपथेन यन्ति
येऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य
यदृशममहदृशमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्य ॥ ३१ ॥

ए॒वान्तं॑ ग॒त्वाप॑था॒त्पन्था॑मपि॒ यन्त्यथो॑ यथा॒ वही॑यसा
प्रति॒सारं॑ वह॑न्ति तादृ॒गेव॑ तच्छ॒न्दाः॑स्य॒न्योन्य॑स्य
लो॒कम॒भ्यध्या॑यन्ता॒न्येते॒नैव॑ दे॒वा व्य॑वाहयन्नेन्द्रवा॒यव॑स्य
वा ए॒तदा॒यत॑नं॒ यच्च॑तुर्थमह॒स्तस्मि॑न्नाग्रय॒णो गृ॑ह्यते
तस्मा॑दाग्रय॒णस्या॒यत॑ने नव॒मेऽह॑न्नेन्द्रवा॒यवो॑ गृह्यते शु॒क्रस्य॑
वा ए॒तदा॒यत॑नं॒ यत्प॑ञ्चमम्॥ ३२॥

अह॒स्तस्मि॑न्नेन्द्रवा॒यवो॑ गृह्यते॒ तस्मा॑दैन्द्रवा॒यव॑स्या॒यत॑ने
सप्त॑मेऽह॒ञ्छुक्रो॑ गृह्यत आग्रय॒णस्य॑ वा ए॒तदा॒यत॑नं॒
यत्ष॑ष्ठमह॒स्तस्मि॑ञ्छुक्रो गृह्यते॒ तस्मा॑ञ्छु॒क्रस्या॒यत॑नेऽष्ट॑मे-
ऽह॑न्नाग्रय॒णो गृ॑ह्यते॒ छ॒न्दाः॑स्येव तद्वि वा॒हय॑ति॒ प्र व॑स्य॒सो
विवा॒हमा॑प्नोति॒ य ए॒वं वेदा॑थो दे॒वता॑भ्य ए॒व य॒ज्ञे सं॒विदं॑
दधा॑ति॒ तस्मा॑दिदम॒न्योन्य॑स्मै ददा॑ति॥ ३३॥

एतद्वै पञ्चमेऽहन्नेष्टम एतद्गृह्यते यज्ञस्य पञ्चममन्यस्मा एकञ्च॥ ८॥ [८]

प्र॒जाप॑तिरका॒मय॑त॒ प्र जा॑येयेति॒ स ए॒तं द्वा॑दशरा॒त्रम॑पश्य॒त्तम॑
ततो॒ वै स प्रा॑जा॒यत॑ यः का॒मये॑त॒ प्र जा॑येयेति॒ स द्वा॑दशरा॒त्रेण॑
यजे॑त॒ प्रैव जा॑यते ब्रह्मवा॒दिनो॑ वदन्त्यग्निष्टोमप्रा॒यणा॑ य॒ज्ञा
अथ॒ कस्मा॑दतिरा॒त्रः पूर्॒वः प्र यु॑ज्यत॒ इति॑ चक्षु॒षी वा ए॒ते

यज्ञस्य यदतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ यत्॥ ३४॥

अग्निष्टोमं पूर्वम्प्रयुञ्जीरन्बहिर्धा कनीनिके दध्युस्तस्मादतिरात्रौ
पूर्वः प्र युज्यते चक्षुषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः कनीनिके
प्रति दधति यो वै गायत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा भासा
सुवर्गं लोकमेति यावग्निष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः
स आत्मैषा वै गायत्री ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा
भासा सुवर्गं लोकम्॥ ३५॥

एति प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितो यद्द्वादशरात्रौ
यावतिरात्रौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा
प्रजापतिर्वावैष सन्त्सद्ध वै सत्रेण स्पृणोति प्राणा वै
सत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वासां वा एते प्रजानां प्राणैरासते
ये सत्रमासते तस्मात्पृच्छन्ति किमेते सत्रिण इति प्रियः
प्रजानामुत्थितो भवति य एवं वेद॥ ३६॥

अग्निष्टोमौ यथ्सुवर्गल्लोकं प्रियः प्रजानां पञ्च च॥ १॥ [९]

न वा एषोऽन्यतो वैश्वानरः सुवर्गायं लोकाय प्राभवदूर्ध्वो
ह वा एष आतत आसीत्ते देवा एतं वैश्वानरं
पर्योहन्त्सुवर्गस्य लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेन

प्रजापतिमयाजयन्तेष्वार्धोदधि तदुधोतिं ह वा ऋत्विक्षु य
 एवं विद्वान्द्वादशाहेन यजन्ते तैस्मिन्नैच्छन्त स रसमहं
 वसन्ताय प्रायच्छत्॥ ३७ ॥

यवं ग्रीष्मायौषधीर्वर्षाभ्यो ब्रीहीञ्छुरदे माषतिलौ
 हेमन्तशिशिराभ्यान्तेनेन्द्र प्रजापतिरयाजयत्ततो वा
 इन्द्र इन्द्रोऽभवत्तस्मादाहुरानुजावरस्य यज्ञ इति स
 ह्येतेनाग्रेऽयंजतैष ह वै कुणपमत्ति यः सत्रे प्रतिगृह्णाति
 पुरुषकुणपमंश्चकुणपङ्गौर्वा अन्नं येन पात्रेणान्नम्बिभ्रति यत्तन्न
 निर्णेनैजति ततोऽधि॥ ३८ ॥

मलं जायत एक एव यजेतैको हि प्रजापतिरार्धोद्वादश
 रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः
 प्रजापतिर्वैष एष ह त्वै जायते यस्तपसोऽधि जायते चतुर्धा
 वा एतास्तिस्त्रस्तिस्त्रो रात्रयो यद्वादशोपसदो याः प्रथमा यज्ञं
 ताभिः सम्भरति या द्वितीया यज्ञं ताभिरा रभते॥ ३९ ॥

यास्तृतीयाः पात्राणि ताभिर्निर्णेनित्ते याश्चतुर्थीरपि
 ताभिरात्मानंमन्तरतः शुन्धते यो वा अस्य पशुमत्ति
 मा९स९ सोऽति यः पुरोडाशंमस्तिष्क९ स यः

परिवापम्पूरीषः स य आज्यम्पूजानः स यः सोमः
स्वेदः सोऽपि ह वा अस्य शीर्षण्यां निष्पदः प्रति गृह्णाति
यो द्वादशाहे प्रतिगृह्णाति तस्माद्द्वादशाहेन न याज्यम्पाप्मनो
व्यावृत्त्यै॥४०॥

अयच्छुदधिं रभते द्वादशाहेन चत्वारिं च॥१०॥ [१०]

एकस्मै स्वाहा द्वाभ्याः स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः
स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः
स्वाहा नवभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा
द्वादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा
पञ्चदशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहा-
ऽष्टादशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै
स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न
षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै
स्वाहैकान्न शताय स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्याः शताभ्याः
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥४१॥

नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्नैकविंशतिश्च॥११॥ [११]

एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः

स्वाहा नवभ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा
 पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै
 स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा
 नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै
 स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न शताय स्वाहा
 शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ॥४२॥

एकस्मै त्रिभ्यः पञ्चाशत् ॥१२॥ [१२]

द्वाभ्यां स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः
 स्वाहा दशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः
 स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा ऽष्टादशभ्यः स्वाहा विंशत्यै
 स्वाहा ऽष्टानवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा ॥४३॥

द्वाभ्यामष्टानवत्यै षड्विंशतिः ॥१३॥ [१३]

त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः
 स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः
 स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै
 स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न
 षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै

स्वाहैका॒न्न श॒ताय॒ स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॑ सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥४४॥

त्रि॒भ्योऽष्टा॑चत्वारि॒ंशत्॥१४॥

च॒तुर्भ्यः॑ स्वाहा॑ऽष्टा॒भ्यः स्वाहा॑ द्वा॒दश॑भ्यः स्वाहा॑ षोड॒शभ्यः॑
स्वाहा॑ वि॒ंशत्यै॑ स्वाहा॑ षण्ण॑वत्यै स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॑
सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥४५॥

च॒तुर्भ्यः॑ षण्ण॑वत्यै षोड॒श॥१५॥

प॒ञ्चभ्यः॑ स्वाहा॑ द॒शभ्यः॑ स्वाहा॑ पञ्चद॒शभ्यः॑ स्वाहा॑
वि॒ंशत्यै॑ स्वाहा॑ पञ्च॑नवत्यै स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॑ सर्व॒स्मै
स्वाहा॑॥४६॥

प॒ञ्चभ्यः॑ पञ्च॑नवत्यै चतु॑र्दश॥१६॥

द॒शभ्यः॑ स्वाहा॑ वि॒ंशत्यै॑ स्वाहा॑ त्रि॒ंशते॑ स्वाहा॑
चत्वारि॒ंशते॑ स्वाहा॑ पञ्चा॑शते स्वाहा॑ ष॒ष्ठ्यै स्वाहा॑ सप्त॑त्यै
स्वाहा॑ऽशी॒त्यै स्वाहा॑ नव॒त्यै स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॑ सर्व॒स्मै
स्वाहा॑॥४७॥

द॒शभ्यो॑ द्वावि॒ंशतिः॑॥१७॥

वि॒ंशत्यै॑ स्वाहा॑ चत्वारि॒ंशते॑ स्वाहा॑ ष॒ष्ठ्यै स्वाहा॑ऽशी॒त्यै

स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॑ सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥४८॥

वि॒श॒त्यै द्वाद॑श॥१८॥ [१८]

प॒ञ्चा॒शते॒ स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॑ द्वा॒भ्याः॑ श॒ताभ्या॑ः स्वाहा॑
त्रि॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ च॒तुर्भ्यः॑ श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ प॒ञ्चभ्यः॑
श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ ष॒ड्भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ स॒प्तभ्यः॑ श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑-
ऽष्टा॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ न॒वभ्यः॑ श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ स॒हस्रा॑य॒
स्वाहा॑ सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥४९॥

प॒ञ्चा॒शते॒ द्वात्रि॑ंशत्॥१९॥ [१९]

श॒ताय॒ स्वाहा॑ स॒हस्रा॑य॒ स्वाहा॑ऽयु॒ताय॒ स्वाहा॑
नि॒युता॑य॒ स्वाहा॑ प्र॒युता॑य॒ स्वाहा॑ऽर्बु॒दाय॒ स्वाहा॑ न्य॒र्बुदा॑य॒
स्वाहा॑ स॒मुद्रा॑य॒ स्वाहा॑ म॒ध्याय॒ स्वाहा॑ऽन्ता॑य॒ स्वाहा॑
परा॒र्थाय॒ स्वाहो॑ष॒से स्वाहा॑ व्यु॒ष्ट्यै स्वाहो॑दे॒ष्यते स्वाहो॑द्य॒ते
स्वाहो॑दि॒ताय॒ स्वाहा॑ सुव॒र्गाय॒ स्वाहा॑ लो॒काय॒ स्वाहा॑
सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥५०॥

श॒ताया॑ष्टात्रि॑ंशत्॥२०॥ [२०]

प्र॒जव॑ ब्रह्मवा॒दिनः॑ कि॒मेष॑ वा आ॒प्त आ॑दि॒त्या उ॒भयोः॑ प्र॒जाप॑ति॒रन्वा॑य॒न्निन्द्रो॑ वै स॒दङ्घ्रि॑न्द्रो॒ वै

शिथिलः प्रजापतिरकामयतान्नादः सा विराडसावादित्योऽर्वाङ्मता मेऽग्निना स्वाहाधिन्द्रोऽष्ट्येतायं
 कृष्णायौषधीभ्यो वनस्पतिभ्यो विश्वेऽतिः॥२०॥ प्रजवं प्रजापतिर्यदङ्गन्दोमन्तं हुवे सवाहमोषधीभ्यो
 द्विचत्वारिंशत्॥४२॥ प्रजवः सर्वस्मै स्वाहा॥॥ [२१]

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेन यन्ति यद्वंशममहः पापावहीयं वा एतेन
 भवन्ति यद्वंशममहुर्यो वै प्रजवं यतामपथेन प्रतिपद्यते यः
 स्थाणुः हन्ति यो भेषं न्येति स हीयते स यो वै दशमे-
 ऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह
 तमेवान्वारभ्य समश्नुतेऽथ यो व्याह सः॥१॥

हीयते तस्माद्वशमेऽहन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो
 खल्वाहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन्
 यज्ञस्य व्युद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य
 समृद्धं तद्यजमानस्य यद्व्युद्धं तद्भातृव्यस्य स यो वै
 दशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स एवाति रेचयति ते ये
 बाह्या दृशीकवः॥२॥

स्युस्ते वि ब्रूयुर्यदि तत्र न विन्देयुरन्तःसदसाद्भ्युच्यं

यदि तत्र न विन्देयुर्गृहपतिना व्युच्यन्तद्व्युच्यमेवाथ वा
 एतत्सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा
 अस्यां किं चार्चन्ति यदानृचुस्तेनेयः सर्पराज्ञी ते यदेव किं
 च वाचानृचुर्यदतोऽध्यर्चितारः ॥ ३ ॥

तदुभयमाप्त्वावरुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनसा स्तुवते न वा
 इमामंश्वरथो नाश्वतरि रथः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनो वा
 इमाः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनः परिभवितुमथ ब्रह्म वदन्ति
 परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि
 यजूः प्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्वह्न तत्प्रतिगृणत आ
 चक्षीत स प्रतिगरः ॥ ४ ॥

व्याह स दृशीकवोऽर्चितारः स एकश्च ॥ १ ॥ [१]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं द्वादशाहस्य प्रथमेनाहृत्विजां
 यजमानो वृङ्क्त इति तेज इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति
 प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीणिमाल्लोणकानिति
 किं चतुर्थेनेति चतुष्पदः पशूनि किम्पञ्चमेनेति
 पञ्चाक्षराम्पङ्क्तिमिति किं षष्ठेनेति षडृतूनि किं
 सप्तमेनेति सप्तपदाः शक्करीमिति ॥ ५ ॥

किमष्टमेनेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किं नवमेनेति
 त्रिवृतं स्तोममिति किं दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति
 किमेकादशेनेत्येकादशाक्षरां त्रिष्टुभमिति किं द्वादशेनेति
 द्वादशाक्षरां जगतीमित्येतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति
 तदेषां वृद्धे ॥ ६ ॥

शक्नोतीमित्येकचत्वारिंशच्च ॥ २ ॥ [२]

एष वा आतो द्वादशाहो यत्रयोदशरात्रः समानः
 ह्येतदह्यत्प्रायणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यतिरात्रो भवति त्रयं
 इमे लोका एषां लोकानामाप्त्यै प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो
 व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति
 तिष्ठन्ति सर्वमायुर्यन्ति य एवं विद्वांसस्रयोदशरात्रमासते
 तदाहुर्वाग्वा एषा वितता ॥ ७ ॥

यद्वादशाहस्तां विच्छिन्द्युर्यन्मध्येऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुका
 गृहपतेर्वाग्न्यादुपरिष्ठाच्छन्दोमानां म्महाव्रतं कुर्वन्ति
 संततामेव वाचमव रुन्द्धतेऽनुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति
 पशवो वै छन्दोमा अन्नं म्महाव्रतं यदुपरिष्ठाच्छन्दोमानां-
 म्महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषु चैवान्नाद्ये च प्रति तिष्ठन्ति ॥ ८ ॥

वितंता त्रिचंत्वारिंशच्च॥३॥ [३]

आदित्या अकामयन्तोभयोर्लोकयोर्ऋध्रुयामेति त
एतं चतुर्दशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै
त उभयोर्लोकयोरार्ध्ववन्नस्मिंश्चामुष्मिंश्च य एवं
विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवन्त्य-
स्मिंश्चामुष्मिंश्च चतुर्दशरात्रो भवति सप्त ग्राम्या ओषधयः
सप्तारण्या उभयोषामवरुद्धौ यत्पराचीनानि पृष्ठानि॥९॥

भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभि जयन्ति यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि
भवन्तीममेव तैर्लोकमभि जयन्ति त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ
भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव
समानानां भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥१०॥

पृष्ठानि चतुस्त्रिंशच्च॥४॥ [४]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतं देवा अन्वायन्तानादित्याश्च
पशवश्चान्वायन्ते देवा अब्रुवन् यान्पशूनुपार्जीविष्म
त इमेऽन्वाग्मन्निति तेभ्य एतं चतुर्दशरात्रम्प्रत्यौहन्त
आदित्याः पृष्ठैः सुवर्गं लोकमारोहन्त्यहाभ्यामस्मिल्लौके
पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरादित्या अमुष्मिल्लोक आर्ध्ववन्त्यहाभ्यामस्मिन्॥

लो॒के प॒शवो॒ य ए॒वं वि॒द्वाꣳसं॑श्चतुर्दशरात्रमासंत उ॒भयो॑रे॒व
 लो॒कयो॑र्ऋ॒ध्रुव॑न्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च पृ॒ष्ठैरे॒वामुष्मि॑ल्लो॒क
 ऋ॒ध्रुव॑न्ति त्र्य॒हाभ्या॑मस्मि॒ल्लो॒के ज्योति॑र्गौरायुरिति त्र्य॒हो
 भ॑वती॒यं वा॒व ज्योति॑रन्तरिक्षं गौर॒सावायु॑रि॒माने॒व
 लो॒कान॒भ्यारो॑हन्ति यद॒न्यतः॑ पृ॒ष्ठानि॑ स्युर्विवि॒वधः॑
 स्या॒न्मध्ये॑ पृ॒ष्ठानि॑ भवन्ति सविवध॒त्वाय॑॥१२॥

ओजो॒ वै वी॒र्य॑म्पृ॒ष्ठान्यो॒जं ए॒व वी॒र्य॑म्मध्यतो दधते
 बृ॒ह॒द्रथ॑न्त॒राभ्या॑ यन्ती॒यं वा॒व र॑थन्त॒रम॒सौ बृ॒ह॒दाभ्या॑मे॒व
 य॒न्त्यथो॑ अ॒नयो॑रे॒व प्रति॑ तिष्ठन्त्येते वै य॒ज्ञस्या॑ञ्ज॒साय॑नी
 सु॒ती ताभ्या॑मे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कं य॑न्ति परा॑श्चो॒ वा ए॒ते
 सु॒वर्गं॑ लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति ये प॑रा॒चीना॑नि पृ॒ष्ठान्यु॑पयन्ति
 प्र॒त्यङ्मु॒हो भ॑वति प्र॒त्यव॑रूढ्या अथो॒ प्रति॑ष्ठित्या
 उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र्ऋ॒द्धोत्ति॑ष्ठन्ति चतुर्दशै॒तास्ता॑सां या
 दश॒ दशा॑क्षरा वि॒राडन्नं॑ वि॒राड्वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॒ रुन्ध॑ते
 याश्च॑त॒स्रश्च॑त॒स्रो दि॒शो दि॒क्ष्वे॒व प्रति॑ तिष्ठन्त्यतिरात्राव॒भितो॑
 भव॑तः परिगृहीत्यै॥१३॥

इन्द्रो वै सदृङ्देवताभिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स
 प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतम्पञ्चदशरात्रम्प्रायच्छत्तमाहरत्
 तेनायजत् ततो वै सोऽन्याभिर्देवताभिर्यावृतमगच्छद्य
 एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते व्यावृतमेव पाप्मना
 भ्रातृव्येण गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव
 ज्योतिरन्तरिक्षम्॥१४॥

गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा
 एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता
 एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वा वीर्यम्पृष्ठानि
 पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति
 पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र
 हरन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्यै॥१५॥

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकं॥६॥ [६]

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्यो-
 ऽबिभेत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतम्पञ्चदशरात्रं
 वज्रम्प्रायच्छत् तेनासुरान्पराभाव्य विजित्य श्रियमगच्छदग्निष्टुत
 पाप्मानं निरदहत पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं

वीर्यमात्मन्नधत्त य एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते
 भ्रातृव्यानेव पराभाव्यं विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टुतां
 पाप्मानं निः॥१६॥

दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दधत्त
 एता एव पशव्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽ-
 र्धमासशः संवत्सर आप्यते संवत्सरम्पशवोऽनु प्र जायन्ते
 तस्मात्पशव्या एता एव सुवर्ग्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य
 रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते संवत्सरः सुवर्गो
 लोकस्तस्मात्सुवर्ग्या ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव
 ज्योतिरन्तरिक्षम्॥१७॥

गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि
 स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायौजो
 वै वीर्यम्पृष्ठान्योज एव वीर्यम्मध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां
 यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव
 प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं
 लोकम्॥१८॥

यन्ति पराश्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति

ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्ग्रहो भवति
 प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौलोकयोरऋद्धोत्तिष्ठन्ति
 पञ्चदशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्य-
 मव रुन्धते याः पञ्च पञ्च दिशो दिक्ष्वैव प्रति
 तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै
 पशूनाम्परिगृहीत्यै॥१९॥

गच्छन्त्यग्निष्टतां पाप्मानन्निरन्तरिक्षल्लोकं प्रजायै द्वे च॥७॥ [७]

प्रजापतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एतः
 सप्तदशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत् ततो वै सोऽन्नादो-
 ऽभवद्य एवं विद्वांसः सप्तदशरात्रमासतेऽन्नादा एव भवन्ति
 पञ्चाहो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे
 प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव
 रुन्धतेऽसत्रं वा एतत्॥२०॥

यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव
 रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यम्पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा
 ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति
 सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या अतिरात्रावभितो भवतो-

ऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥२१॥

एतत्सप्तत्रिंशच्च॥८॥ [८]

सा विराड्विक्रम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा
अकामयन्तोभयं सं वृञ्जीमहि ब्रह्म चान्नं चेति त एता
विंशतिं रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभयं समवृञ्जतु ब्रह्म
चान्नं च ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा अभवन् य एवं विद्वांस एता
आसत उभयमेव सं वृञ्जते ब्रह्म चान्नं च॥२२॥

ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा भवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव
नाना प्रति तिष्ठन्ति विंशो वै पुरुषो दश हस्त्या
अङ्गुलयो दश पद्मा यावानेव पुरुषस्तमात्स्वोत्तिष्ठन्ति
ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं
गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा
भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गम्॥२३॥

लोकमभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधं
स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायौजो वै
वीर्यम्पृष्ठान्योज एव वीर्यम्मध्यतो दधते बृहद्रथन्तरा-
भ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथौ

अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती
ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं
लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो
भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्
ऋद्धोत्तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्यान्नाद्यस्य
परिगृहीत्यै॥ २४॥

वृज्जते ब्रह्म चान्नश्च सुवर्गमेते सुवर्गत्रयोविंशतिश्च॥ ९॥ [९]

असावादित्योऽस्मिन्नल्लोक आसीत्तं देवाः पृष्ठैः परिगृह्य
सुवर्गं लोकमगमयन्परैरवस्तात्पर्यगृह्णन्दिवाकीर्त्येन सुवर्गे
लोके प्रत्यस्थापयन्परैः परस्तात्पर्यगृह्णन्पृष्ठैरुपावारोहन्त्स
वा असावादित्योऽमुष्मिन्नल्लोके परैरुभयतः परिगृहीतो
यत्पृष्ठानि भवन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकं यजमाना यन्ति
परैरवस्तात्परिं गृह्णन्ति दिवाकीर्त्येन॥ २५॥

सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्ति परैः परस्तात्परिं
गृह्णन्ति पृष्ठैरुपावारोहन्ति यत्परं परस्तान्न स्युः पराञ्चः
सुवर्गाल्लोकान्निष्पद्येरन् यदवस्तान्न स्युः प्रजा निर्दहेयुरभितो
दिवाकीर्त्यम्परःसामानो भवन्ति सुवर्ग एवैनाल्लोक उभयतः

परि गृह्णन्ति यजमाना वै दिवाकीर्त्यं संवत्सरः
 परःसामानोऽभितो दिवाकीर्त्यम्परः सामानो भवन्ति
 संवत्सर एवोभयतः॥२६॥

प्रति तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिवाकीर्त्यम्पार्श्वे परःसामानोऽभितो
 दिवाकीर्त्यम्परःसामानो भवन्ति तस्मादभितः पृष्ठम्पार्श्वे
 भूयिष्ठा ग्रहा गृह्यन्ते भूयिष्ठं शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो
 ग्रन्थं ग्रन्थन्त्यविस्रंसाय सप्त गृह्यन्ते सप्त वै शीर्षण्याः
 प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधति यत्पराचीनानि पृष्ठानि
 भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभ्यारोहन्ति यदिमं लोकं न॥२७॥

प्रत्यवरोहेयुरुद्धा माद्येयुर्यजमानाः प्र वा मीयेरन्
 यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकमप्रत्यवरोहन्त्यथो
 अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्त्यनुन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित
 आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रम्प्रायच्छ
 ततो वै स प्रत्यतिष्ठद्ये बहुयाजिनोऽप्रतिष्ठिताः॥२८॥

स्युस्त एकविंशतिरात्रमासीरन्द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय
 इमे लोका असावादित्य एकविंश एतावन्तो वै
 देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावादित्यो न

व्यरोचत॒ स प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तस्मा॒ एत॑मैकविंशति-
 रा॒त्रम्प्रा॑यच्छु॒त्तमा॑हर॒त्तेना॑यजत॒ ततो॒ वै सोऽ॑रोचत॒ य एवं
 वि॒द्वाँ॑ स एकविंशतिरा॒त्रमा॑स॒ते रोच॑न्त ए॒वैक॑विंशतिरा॒त्रो
 भ॑वति॒ रुग्वा॑ ए॒कवि॑ँशो रुच॑मे॒व गच्छ॑न्त्यथो॑ प्रति॒ष्ठामे॒व
 प्र॑ति॒ष्ठा ह्ये॑कविंशो-ऽतिरा॒त्राव॑भितो॑ भवतो ब्रह्मवर्च॒सस्य॑
 परि॑गृहीत्यै॥ २९॥

गृह्णन्ति दिवाकीर्त्यैर्नैवोभयतो नाप्रतिष्ठिता आसन्त एकविंशतिश्च॥ 10॥ ——— [१०]

अ॒र्वाङ्य॑ज्ञः सं क्रा॑मत्वमुष्मा॒दधि॑ माम॒भि। ऋषी॑णां॒ यः
 पु॒रोहि॑तः। निर्दे॒वं निर्वी॑रं कृ॒त्वा विष्क॑न्धं तस्मिन् ही॒यतां॑
 योऽ॑स्मान्द्वेष्टि॑। शरी॑रं यज्ञशम॒लं कु॒सीदं॑ तस्मिन्सीदतु॒ यो-
 ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यज्ञ॑ यज्ञस्य॒ यत्तेज॑स्तेन॒ सं क्रा॑म॒ माम॒भि।
 ब्रा॒ह्मणा॑नृ॒त्विजो॑ दे॒वान् य॒ज्ञस्य॑ तप॑सा॒ ते सवा॑हमा हु॒वे।
 इ॒ष्टेन॑ प॒क्वमु॑प॥ ३०॥

ते हु॒वे स॒वा॒हम्। सन्तै॑ वृ॒ञ्जे सु॒कृत॑ँ सं प्र॒जां
 प॒शून्। प्रैषा॑न्त्सामिधेनीरा॑घा॒रावा॒ज्यभा॒गावा॑श्रुतम्प्र॒त्याश्रु॑तमा
 श्रृ॒णामि॑ ते। प्र॒याजा॑नू॒याजा॑न्त्स्विष्ट॑कृतमिडा॑मा॒शिष॑ आ वृ॒ञ्जे
 सु॒वः। अ॒ग्निने॒द्रेण॑ सोमे॒न सर॑स्वत्या॒ विष्णु॑ना दे॒वता॑भिः।

या॒ज्या॒नुवा॒क्या॑भ्या॒मुप॑ ते हुवे स्वा॒हं य॒ज्ञमा॑ ददे ते वष॑ट्कृतम्।
स्तु॒त॒५ श॒स्त्रम्प्र॑तिग॒रं ग्र॒ह्मि॒डा॒मा॒शिषः॑॥३१॥

आ वृ॒ञ्जे सु॒वः। प॒त्नी॒सं॒या॒जानु॑प॑ ते हुवे सवा॒ह॒५
संमि॑ष्टय॒जुरा॑ ददे तव॑। प॒शून्थ्सु॑तम्पु॒रोडा॑शा॒न्थ्सव॑नान्योत
य॒ज्ञम्। दे॒वान्थ्सेन्द्रा॑नुप॑ ते हुवे सवा॒हम॒ग्निमु॑खा॒न्थ्सोम॑वतो
ये च॒ विश्वे॑॥३२॥

उप॒ ग्र॒ह्मि॒डा॒मा॒शिषो॑ द्वात्रि॑ंशच्च॥११॥ [११]

भू॒त॒म्भ॒व्य॑म्भवि॒ष्यद्व॑षट्थ्वाहा नम॒ ऋ॒क्साम॑
यजु॑र्वषट्थ्वाहा नमो॑ गाय॒त्री त्रि॑ष्टु॒जग॑ती वषट्थ्वाहा
नमः॑ पृ॒थि॒व्यन्त॑रि॒क्षं द्यौ॑र्वषट्थ्वाहा नमो॑ऽग्नि॒र्वायुः॑ सूर्यो॑
वषट्थ्वाहा नमः॑ प्रा॒णो व्या॑नो॑ऽपा॒नो वष॑ट्थ्वाहा नमो॑ऽन्नं
कृ॒षिर्वृ॑ष्टिर्वषट्थ्वाहा नमः॑ पि॒ता पु॒त्रः पौ॒त्रो वष॑ट्थ्वाहा
नमो॑ भूर्भुवः॒सुव॑र्वषट्थ्वाहा नमः॑॥३३॥

भुव॑श्च॒त्वारि॑ च॥१२॥ [१२]

आ मे॑ गृ॒हा भ॑व॒न्त्वा प्र॒जा म॒ आ मा॑ य॒ज्ञो वि॑शतु
वी॒र्या॑वान्। आपो॑ दे॒वीर्य॑ज्ञिया॒ मा वि॑शन्तु स॒हस्र॑स्य मा
भू॒मा मा प्र॑ हा॒सीत्। आ मे॑ ग्र॒हो भ॑व॒त्वा पु॑रो॒रु॒ख्स्तु॑तश॒स्त्रे

मा विंशता५ समीचीं॥ आदित्या रुद्रा वसंवो मे सदस्याः॥
 सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ आ मग्निष्टोमो
 विंशतूक्थ्यश्चातिरात्रो मा विंशत्वापिशर्वरः॥ तिरोअह्निया मा
 सुहुता॥ आ विंशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ ३४॥

अग्निष्टोमो विंशत्पञ्चादश च॥ 13॥ [१३]

अग्निना तपोऽन्वभवद्वाचा ब्रह्म मणिना रूपाणीन्द्रेण
 देवान् वातेन प्राणान्थसूर्येण द्याश्चन्द्रमंसा नक्षत्राणि
 यमेन पितृनाज्ञा मनुष्यान्फलेन नादेयानजगरेण
 सर्पान्व्याघ्रेणारण्यान्पशूञ्छ्येनेन पतत्रिणो वृष्णाश्वानृषभेण
 गा बस्तेनाजा वृष्णिनावीर्व्रीहिणान्त्रानि यवेनौषधीर्न्यग्रोधेन
 वनस्पतीनुदुम्बरेणोर्जङ्गायत्रिया छन्दांसि त्रिवृता
 स्तोमान्ब्राह्मणेन वाचम्॥ ३५॥

ब्राह्मणेनैकञ्च॥ 14॥ [१४]

स्वाहाधिमाधींताय स्वाहा स्वाहाधीतम्मनसे स्वाहा स्वाहा
 मनः प्रजापतये स्वाहा काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै
 स्वाहादित्यै स्वाहादित्यै मह्यै स्वाहादित्यै सुमृडीकायै स्वाहा
 सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै

स्वाहा॑ पू॒ष्णे स्वाहा॑ पू॒ष्णे प्र॑प॒थ्याय॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे न॒रन्धि॑षाय॒
 स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॑ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॑ तुरी॑पाय॒ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॑ पुरु॒रूपाय॒
 स्वाहा॑ विष्ण॑वे स्वाहा॑ विष्ण॑वे निखुर्य॑पाय॒ स्वाहा॑ विष्ण॑वे
 निभूय॑पाय॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥३६॥

पुरु॒रूपाय॒ स्वाहा॑ दशं॑ च॥१५॥

द॒ध्मः स्वाहा॑ ह॒नू॒भ्या॒ꣳ स्वा॒होष्ठा॑भ्या॒ꣳ स्वाहा॑ मु॒खाय॒
 स्वाहा॑ ना॒सिका॑भ्या॒ꣳ स्वाहा॑क्षी॑भ्या॒ꣳ स्वाहा॑ क॒र्णाभ्या॑ꣳ
 स्वाहा॑ पा॒र इ॒क्षवो॑ऽवा॒र्येभ्यः॑ प॒क्ष्मभ्यः॑ स्वाहा॑वा॒र इ॒क्षवः॑
 पा॒र्येभ्यः॑ प॒क्ष्मभ्यः॑ स्वाहा॑ शी॒र्ष्णे स्वाहा॑ भ्रू॒भ्या॒ꣳ स्वाहा॑
 ल॒लाटा॑य॒ स्वाहा॑ मूर्ध्ने॑ स्वाहा॑ म॒स्तिष्का॑य॒ स्वाहा॑ केशे॑भ्यः
 स्वाहा॑ वहा॑य॒ स्वाहा॑ ग्री॒वाभ्यः॑ स्वाहा॑ स्क॒न्धेभ्यः॑ स्वाहा॑
 की॒कसा॑भ्यः॒ स्वाहा॑ पृ॒ष्ठीभ्यः॑ स्वाहा॑ पा॒ज॒स्याय॑ स्वाहा॑
 पा॒र्श्वाभ्या॑ꣳ स्वाहा॑॥३७॥

अ॒ंसा॑भ्या॒ꣳ स्वाहा॑ दो॒षभ्या॑ꣳ स्वाहा॑ बा॒हुभ्या॑ꣳ
 स्वाहा॑ जङ्घा॑भ्या॒ꣳ स्वाहा॑ श्रोणी॑भ्या॒ꣳ स्वाहा॑रु॒भ्या॑ꣳ
 स्वाहा॑ष्ठी॒वद्भ्या॑ꣳ स्वाहा॑ जङ्घा॑भ्या॒ꣳ स्वाहा॑ भ॒सदे॑ स्वाहा॑
 शिख॑ण्डेभ्यः॒ स्वाहा॑ वा॒ल॒धाना॑य॒ स्वाहा॑ण्डा॑भ्या॒ꣳ स्वाहा॑

शेपाय॑ स्वाहा॑ रेत॑से स्वाहा॑ प्र॒जाभ्यः॑ स्वाहा॑ प्र॒जन॑नाय॒
 स्वाहा॑ प॒द्भ्यः॑ स्वाहा॑ श॒फेभ्यः॑ स्वाहा॑ लोम॑भ्यः॒ स्वाहा॑
 त्व॒चे स्वाहा॑ लोहि॑ताय॒ स्वाहा॑ मा॒ःसाय॑ स्वाहा॑ स्नाव॑भ्यः॒
 स्वाहा॑स्थ॒भ्यः॑ स्वाहा॑ म॒ञ्जभ्यः॑ स्वाहा॑ङ्गे॒भ्यः॑ स्वाहा॑त्म॒ने स्वाहा॑
 सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥३८॥

पा॒श्वर्भाभ्या॑ः स्वाहा॑ म॒ञ्जभ्यः॑ स्वाहा॑ ष॒ट्॥१६॥

[१६]

अ॒ञ्ये॒ताय॑ स्वाहा॑ञ्जि॒स॒क्थाय॑ स्वाहा॑ शि॒ति॒पदे॑ स्वाहा॑
 शि॒ति॒क॒कुदे॑ स्वाहा॑ शि॒ति॒र॒न्ध्राय॑ स्वाहा॑ शि॒ति॒पृ॒ष्ठाय॑
 स्वाहा॑ शि॒त्य॑साय॒ स्वाहा॑ पु॒ष्प॒कर्णाय॑ स्वाहा॑ शि॒त्यो॒ष्ठाय॑
 स्वाहा॑ शि॒ति॒भ्रवे॑ स्वाहा॑ शि॒ति॒भ॒सदे॑ स्वाहा॑ श्वे॒तानू॑काशाय॒
 स्वाहा॑ञ्जये॑ स्वाहा॑ ल॒लामा॑य॒ स्वाहा॑सि॒त॒ज्ञवे॑ स्वाहा॑
 कृ॒ष्णै॒ताय॑ स्वाहा॑ रोहि॒तै॒ताय॑ स्वाहा॑रु॒णै॒ताय॑ स्वाहा॑दृ॒शाय॑
 स्वाहा॑ की॒दृशाय॑ स्वाहा॑ ता॒दृशाय॑ स्वाहा॑ स॒दृशाय॑ स्वाहा॑
 वि॒स॒दृशाय॑ स्वाहा॑ सु॒स॒दृशाय॑ स्वाहा॑ रू॒पाय॑ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै
 स्वाहा॑॥३९॥

रू॒पाय॑ स्वाहा॑ द्वे च॑॥१७॥

[१७]

कृ॒ष्णाय॑ स्वाहा॑ श्वे॒ताय॑ स्वाहा॑ पि॒शंगा॑य॒ स्वाहा॑ सा॒रंगा॑य॒

स्वाहा^१रुणाय^२ स्वाहा^३ गौराय^४ स्वाहा^५ बभ्रवे^६ स्वाहा^७ नकुलाय^८
 स्वाहा^९ रोहिताय^{१०} स्वाहा^{११} शोणाय^{१२} स्वाहा^{१३} श्यावाय^{१४} स्वाहा^{१५}
 श्यामाय^{१६} स्वाहा^{१७} पाकलाय^{१८} स्वाहा^{१९} सुरूपाय^{२०} स्वाहानुरूपाय^{२१}
 स्वाहा^{२२} विरूपाय^{२३} स्वाहा^{२४} सरूपाय^{२५} स्वाहा^{२६} प्रतिरूपाय^{२७} स्वाहा^{२८}
 शबलाय^{२९} स्वाहा^{३०} कमलाय^{३१} स्वाहा^{३२} पृश्नये^{३३} स्वाहा^{३४} पृश्निसक्थाय^{३५}
 स्वाहा^{३६} सर्वस्मै^{३७} स्वाहा^{३८}॥४०॥

कृष्णाय षट्त्वारिंशत्॥१८॥ [१८]

ओषधीभ्यः^१ स्वाहा^२ मूलेभ्यः^३ स्वाहा^४ तूलेभ्यः^५ स्वाहा^६
 काण्डेभ्यः^७ स्वाहा^८ वल्शेभ्यः^९ स्वाहा^{१०} पुष्पेभ्यः^{११} स्वाहा^{१२} फलेभ्यः^{१३}
 स्वाहा^{१४} गृहीतेभ्यः^{१५} स्वाहागृहीतेभ्यः^{१६} स्वाहावपन्नेभ्यः^{१७} स्वाहा^{१८}
 शयानेभ्यः^{१९} स्वाहा^{२०} सर्वस्मै^{२१} स्वाहा^{२२}॥४१॥

ओषधीभ्यश्चतुर्विंशतिः॥१९॥ [१९]

वनस्पतिभ्यः^१ स्वाहा^२ मूलेभ्यः^३ स्वाहा^४ तूलेभ्यः^५ स्वाहा^६
 स्कन्धेभ्यः^७ स्वाहा^८ शाखाभ्यः^९ स्वाहा^{१०} पर्णेभ्यः^{११} स्वाहा^{१२}
 पुष्पेभ्यः^{१३} स्वाहा^{१४} फलेभ्यः^{१५} स्वाहा^{१६} गृहीतेभ्यः^{१७} स्वाहागृहीतेभ्यः^{१८}
 स्वाहावपन्नेभ्यः^{१९} स्वाहा^{२०} शयानेभ्यः^{२१} स्वाहा^{२२} शिष्टाय^{२३}
 स्वाहातिशिष्टाय^{२४} स्वाहा^{२५} परिशिष्टाय^{२६} स्वाहा^{२७} सःशिष्टाय^{२८}

स्वाहोच्छिष्टाय॒ स्वाहा॑ रि॒क्ताय॒ स्वाहारि॑क्ताय॒ स्वाहा॒
प्ररि॑क्ताय॒ स्वाहा॒ स॒रि॑क्ताय॒ स्वाहोद्वि॑क्ताय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै
स्वाहा॑॥४२॥

वनस्पतिभ्यः स्कन्धोभ्यः शिष्टाय॑ रि॒क्ताय॒ षट्त्वारि॑शत्॥२०॥—————[२०]

बृहस्पतिः श्रद्धया॒ वा ऋ॒क्षा वै प्र॒जाप॑तिर्येनयेन॒ द्वे वाव॑ दे॒वसु॑त्रे आ॒दित्या॑ अ॒कामय॑न्त
सुव॒र्गं वसि॑ष्ठः सं व॒त्सरा॑य॒ सुव॒र्गं ये सु॒त्रम्ब्र॑ह्मवा॒दिनो॑ऽतिरा॒त्रो ज्योति॑ष्ठोमं मे॒षः कूप्या॑भ्योऽ॒द्ध्यो
यो नमो॑ मयो॒भूः कि॑श्चि॒दम्ब्रे॒ भूः प्रा॒णाय॑ सि॒ताय॒ द्वावि॑शतिः॥२२॥ बृहस्पतिः प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्ति
वै दंश॑रा॒त्रेण॒ सुव॒र्गं यो अ॑र्वन्तं भू॒स्त्रिप्र॑श्ना॒शत्॥२३॥ बृहस्पतिः सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥—[२१]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृहस्पति॑र॒कामय॑त् श्र॒न्मे दे॒वा दधी॑र॒न्गच्छे॑य॒म्पुरो॑धा॒मिति॒
स ए॒तं च॑तुर्वि॑शतिरा॒त्रम॑पश्य॒त्तमा॑ह॒रत्तेना॑यज॒त्
ततो॒ वै तस्मै॒ श्रद्धे॒वा अ॑द॒धता॑गच्छ॒त्पुरो॑धां य ए॒वं
वि॒द्वाश्च॑तुर्वि॑शतिरा॒त्रमा॑स॒ते श्रदे॑भ्यो मनु॒ष्या द॑ध॒ते
गच्छ॑न्ति पु॒रोधां॒ ज्योति॑र्गौरा॒युरिति॑ त्र्य॒हा भ॑वन्ती॒यं वाव॑
ज्योति॑र॒न्तरि॑क्षं गौर॒सावा॑युः॥१॥

इ॒माने॒व लो॒कान॒भ्यारो॑हन्त्यभिपूर्वं त्र्य॒हा भ॑वन्त्यभिपूर्वमे॒व
 सु॒वर्गं लो॒कम॒भ्यारो॑हन्त्यस॒त्रं वा ए॒तद्यद॑च्छ॒न्दोमं॑ यच्छ॒न्दोमा॑
 भव॑न्ति तेन॑ स॒त्रं दे॒वता॑ ए॒व पृ॒ष्ठैरव॑ रुन्धते प॒शूञ्छ॑न्दोमैरोजो
 वै वी॒र्यं पृ॒ष्ठानि॑ प॒शव॑श्छ॒न्दोमा॑ ओज॑स्ये॒व वी॒र्यं प॒शुषु॑
 प्रति॑ तिष्ठन्ति बृह॒द्रथन्त॑राभ्यां॑ यन्ती॒यं वाव र॑थन्त॒रम॒सौ
 बृह॑दा॒भ्यामे॒व॥ २॥

य॒न्त्यथो॑ अ॒नयो॑रे॒व प्रति॑ तिष्ठन्त्ये॒ते वै य॒ज्ञस्या॑ञ्ज॒साय॑नी
 सु॒ती ताभ्या॑मे॒व सु॒वर्गं लो॒कं य॑न्ति चतुर्वि॑ंशतिरा॒त्रो भ॑वति
 चतुर्वि॑ंशतिर॒धमा॑साः स॒ंवत्सरः॑ स॒ंवत्सरः॑ सु॒वर्गो लो॒कः
 स॒ंवत्सर॑ ए॒व सु॒वर्गे लो॒के प्रति॑ तिष्ठन्त्यथो॑ चतुर्वि॑ंशत्यक्षरा
 गा॒य॒त्री गा॒य॒त्री ब्र॑ह्मवर्च॒सङ्गा॑य॒त्रियै॒व ब्र॑ह्मवर्च॒समव॑ रुन्धते-
 ऽतिरा॒त्राव॑भितो॑ भवतो ब्रह्मवर्च॒सस्य॑ परि॒गृही॑त्यै॥ ३॥

अ॒सावायु॑राभ्यामे॒व प॒ञ्चच॑त्वारि॑ंशच्च॥ १॥ [१]

यथा॒ वै म॑नु॒ष्या ए॒वं दे॒वा अग्र॑ आस॒न्ते-
 ऽका॒मय॑न्ताव॒र्तिम्पा॑प्मान॒म्मृ॒त्युम॑प॒हत्य॑ दैवी॑ं स॒ंसदं॑
 गच्छे॑मेति॒ त ए॒तं च॑तुर्वि॑ंशतिरा॒त्रम॑पश्यन्तमाह॑रन्तेना॒यज॑न्त
 ततो॒ वै ते ऽव॑र्तिम्पा॑प्मान॒म्मृ॒त्युम॑प॒हत्य॑ दैवी॑ं स॒ंसदं॑मगच्छ॑न्

य एवं विद्वाँ॑सश्चतुर्विं॑शतिरात्रमास॑तेऽवर्तिमे॒व
पाप्मान॑मप॒हत्य॒ श्रियं॑ गच्छन्ति॒ श्रीर्हि॑ म॒नुष्य॑स्य॥४॥

दैवी॑ स॒॒सञ्ज्योति॑रतिरात्रो भ॑वति सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात
पृष्ठाः॑ षड॒हो भ॑वति षड्वा ऋ॒तवः॑ संवत्स॒रस्त॑म्मासा
अ॒र्धमा॑सा ऋ॒तवः॑ प्र॒विश्य॒ दैवी॒॑ स॒॒सद॑मगच्छन् य
ए॒वं वि॒द्वाँ॑सश्चतुर्विं॑शतिरात्रमास॑ते संवत्स॒रमे॒व प्र॒विश्य॒
वस्य॑सी॒॒ स॒॒सद॑ गच्छन्ति॒ त्रय॑स्त्रयस्त्रि॒॒शा अ॒वस्ता॑द्भवन्ति॒
त्रय॑स्त्रयस्त्रि॒॒शाः प॒रस्ता॑त्रयस्त्रि॒॒शैरे॒वोभ॑यतोऽवर्ति॑म्पाप्मान॑मप॒
दैवी॒॑ स॒॒सद॑ममध्यतः॥५॥

गच्छन्ति॒ पृष्ठानि॒ हि दैवी॑ स॒॒सञ्जामि॒ वा ए॒तत्कु॑र्वन्ति॒
यत्र॑य॒स्त्रय॑स्त्रि॒॒शा अ॒न्वश्चो॒ मध्येऽनि॑रुक्तो भ॑वति
तेनाजा॑म्य॒र्ध्वानि॑ पृष्ठानि॑ भ॑वन्त्य॒र्ध्वाश्छ॑न्दो॒मा उ॒भाभ्या॒॑
रूपा॑भ्या॒ सुव॑र्गं लो॒कं य॒न्त्यस॑त्रं वा ए॒तद्य॑द॒छन्दो॑मं
यच्छ॑न्दो॒मा भ॑वन्ति॒ तेन॑ स॒त्रं दे॒वता॑ ए॒व पृ॒ष्ठैर॑व॒ रुन्ध॑ते
प॒शूञ्छ॑न्दो॒मैरोजो॒ वै वी॒र्य॑म्पृष्ठानि॑ प॒शवः॑॥६॥

छ॒न्दो॒मा ओज॑स्ये॒व वी॒र्यं॑ प॒शुषु॒ प्रति॑ तिष्ठन्ति॒
त्रय॑स्त्रयस्त्रि॒॒शा अ॒वस्ता॑द्भवन्ति॒ त्रय॑स्त्रयस्त्रि॒॒शाः

परस्ता॒न्मध्यै॑ पृ॒ष्ठान्युरो॑ वै त्रयस्त्रिं॒शा आ॒त्मा पृ॒ष्ठान्या॒त्मन॑
 ए॒व तद्यज॑मानाः शर्म॑ न ह्य॒न्तेऽना॑त्यै बृह॒द्रथन्त॒राभ्यां॑ यन्ती॒यं
 वाव र॑थन्त॒रम॒सौ बृह॑दा॒भ्यामे॒व य॒न्त्यथो॑ अ॒नयो॑रे॒व प्रति॑
 तिष्ठ॑न्त्ये॒ते वै य॒ज्ञस्या॑ञ्ज॒साय॑नी स्मृती॑ ता॒भ्यामे॒व ॥ ७ ॥

सु॒वर्गं लो॒कं य॑न्ति॒ परा॑श्चो॒ वा ए॒ते सु॒वर्गं
 लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ ये प॑रा॒चीना॑नि पृ॒ष्ठान्यु॑पयन्ति॒
 प्र॒त्यङ्ङो॒डो भ॑वति॒ प्र॒त्यव॑रूढ्या॒ अथो॑ प्रति॑ष्ठित्या
 उ॒भयो॑र्लो॒कयोर्ऋ॒द्धोत्ति॑ष्ठन्ति॒ त्रि॒वृतो॑ऽधि॒ त्रि॒वृत॑मुप॒
 यन्ति॒ स्तोमा॑नाः॒ सम्प॑त्यै प्र॒भाय॑ ज्योति॑रग्नि॒ष्टोमो॑
 भ॑वत्य॒यं वाव॑ स क्षयो॒ऽस्मादे॒व तेन॑ क्षया॒न्न य॑न्ति
 चतु॑र्विं॒शति॑रा॒त्रो भ॑वति॒ चतु॑र्विं॒शति॑र॒धमा॒साः सं॑वत्स॒रः
 सं॑वत्स॒रः सु॒वर्गो लो॒कः सं॑वत्स॒र ए॒व सु॒वर्गे लो॒के
 प्रति॑ तिष्ठ॑न्त्यथो॒ चतु॑र्विं॒शत्य॑क्षरा॒ गाय॑त्री॒ गाय॑त्री
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सङ्गा॑य॒त्रियै॒व ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॑व॒ रुन्ध॑तेऽति॑रा॒त्राव॑भि॒तो
 भ॑वतो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॑ परि॑गृहीत्यै ॥ ८ ॥

मनुष्यस्य मध्यतः पशवस्ताभ्यामेव सं वत्सरश्चतुर्विंशतिश्च ॥ २ ॥ ————— [२]

ऋक्षा वा इयमलोमकासीत्साकामयतौषधीभिर्वनस्पतिभिः

प्र जायेयेति सैतास्त्रिंशत् रात्रीरपश्यत्ततो वा
 इयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत ये प्रजाकामाः
 पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्त्रैव जायन्ते प्रजया
 पशुभिरियं वा अक्षुध्यत्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्धित्वान्नाद्यम्

वनस्पतीन्प्रजां पशून्तेनावर्धत सा जेमानम्महिमानमगच्छद्य
 एवं विद्वांस एता आसते विराजमेवात्मन्धित्वाऽन्नाद्यमव
 रुन्धते वर्धन्ते प्रजया पशुभिर्जेमानम्महिमानं गच्छन्ति
 ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः
 षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्षानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः
 संवत्सरन्ते संवत्सर एव॥१०॥

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिंशात्रयस्त्रिंशमुप यन्ति यज्ञस्य
 संतत्या अथो प्रजापतिर्वै त्रयस्त्रिंशः प्रजापतिमेवा
 रभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भवति विजित्या एकविंशो
 भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिवृदग्निष्टुद्भवति
 पाप्मानमेव तेन निर्दहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेज एवात्मन्दधते
 पञ्चदश इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवाव॥११॥

रुन्धते सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव

तेन जायन्त एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो
 रुचमेवात्मन्दधते चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः
 संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे
 लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान् विषूवन्तो भवन्ति
 य एवं विद्वांस एता आसते चतुर्विंशत्पृष्ठान्युप यन्ति
 संवत्सर एव प्रतिष्ठाय ॥ १२ ॥

देवता अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति
 त्रयस्त्रिंशद्वे देवता देवतास्वेव प्रति तिष्ठन्ति त्रिणवो भवतीमे
 वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वावेकविंशौ
 भवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते बहवः षोडशिनो
 भवन्ति तस्माद्बहवः प्रजासु वृषाणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता
 भवन्ति तस्मादियमोषधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता ॥ १३ ॥

व्यतिषज्यन्ते प्रजया पशुभिर्य एवं विद्वांस एता
 आसतेऽक्लृप्ता वा एते सुवर्गं लोकं यन्त्युच्चावचान् हि
 स्तोमानुपयन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्लृप्ताः स्तोमा भवन्ति
 क्लृप्ता एव सुवर्गं लोकं यन्त्युभयोरभ्यो लोकयोः कल्पते
 त्रिंशदेतास्त्रिंशदक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव
 रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै ॥ १४ ॥

ओषधीः सं वत्सर एवावं प्रतिष्ठाय व्यतिपत्तैकान्नपञ्चाशच्च॥३॥ [३]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतं देवा येनयेन छन्दसानु
प्रायुञ्जत तेन नाप्नुवन्त एता द्वात्रिंशत् रात्रीरपश्यन्
द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा
प्रजापतिमास्वाभ्यारुह्य सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांसं
एता आसन्ते द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः
प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमास्वा श्रियं
गच्छन्ति॥१५॥

श्रीरहि मनुष्यस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिंशदेता
द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुग्वागनुष्टुप्सर्वामेव वाचमाप्नुवन्ति सर्वे
वाचो वदितारो भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छन्ति
ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं
गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा
भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां
यन्ति॥१६॥

इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव
प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं

लो॒कं य॑न्ति॒ परा॑ञ्चो वा ए॒ते सु॑व॒र्गं लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒
 ये परा॑च॒रन्त्य॒हानु॑प॒यन्ति॒ प्र॒त्यङ्मु॒हो भ॑वति॒ प्र॒त्यव॑रूढ्या
 अथो॒ प्रति॑ष्ठित्या उ॒भयो॑र्लो॒कयोर्ऋ॒द्धोत्ति॑ष्ठन्ति॒
 द्वात्रि॑ंश॒देता॑स्तासां यास्त्रि॑ंश॒त्रिंश॑दक्षरा वि॒राडन्न॑
 वि॒राड्विरा॑जै॒वान्नाद्य॑मव॒ रुन्ध॑ते॒ ये द्वे अ॑होरा॒त्रे ए॒व ते
 उ॒भाभ्या॑ं रू॒पाभ्या॑ं सु॒व॒र्गं लो॒कं य॑न्त्यतिरा॒त्राव॑भि॒तो
 भव॑तुः परि॑गृहीत्यै॥१७॥

गच्छ॑न्ति॒ यन्ति॒ त्रि॑ंश॒दक्षरा॒ द्वावि॑ंशतिश्च॥४॥ [४]

द्वे वाव॑ दे॒वस॒त्रे द्वा॑दशा॒हश्चै॒व त्रय॑स्त्रि॑ंश॒दह॑श्च॒ य
 ए॒वं वि॒द्वांस॑स्त्रय॒स्त्रिंश॑द॒हमा॑स॒ते सा॒क्षादे॒व दे॒वता॑
 अ॒भ्यारो॑हन्ति॒ यथा॒ खलु॒ वै श्रेया॑न॒भ्यारू॑ढः का॒मय॑ते॒ तथा॑
 करो॑ति॒ यद्य॑व॒विध्य॑ति॒ पापी॑यान्भवति॒ यदि॒ नाव॑विध्यति॒
 स॒दृड्य॑ ए॒वं वि॒द्वांस॑स्त्रय॒स्त्रिंश॑द॒हमा॑स॒ते वि पा॒प्मना॒
 भ्रातृ॑व्ये॒णा वर्त॑न्तेऽह॒र्भाजो॒ वा ए॒ता दे॒वा अग्र॑ आ॒हर॑न्॥१८॥

अ॒हरे॒कोऽभ॑ज॒ताह॑रेक॒स्ताभि॑र्वै ते प्र॒बाहु॑गार्धु॒वन् य ए॒वं
 वि॒द्वांस॑स्त्रय॒स्त्रिंश॑द॒हमा॑स॒ते सर्व॑ ए॒व प्र॒बाहु॑गृध्रु॒वन्ति॒ सर्वे॑
 ग्रा॒मणी॑य॒म्प्राप्नु॑वन्ति॒ पश्चा॑हा भ॑वन्ति॒ पश्च॒ वा ऋ॒तवः॑ सं॒वत्स॑र

ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ
यज्ञ यज्ञमेवाव रुन्धते त्रीण्यांश्चिनानि भवन्ति त्रय इमे लोका
एषु॥१९॥

एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि
तान्येवाव रुन्धते विश्वजिद्धवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धौ सर्वपृष्ठो
भवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वै द्वादशाहो यत्पुरस्ताद्द्वादशाहमुपेय
वाचमुपेयुरुपदासुकैषां वाग्वस्यादुपरिष्ठाद्द्वादशाहमुप
यन्त्याप्तामेव वाचमुप यन्ति तस्मादुपरिष्ठाद्वाचा वदामो-
ऽवान्तरम्॥२०॥

वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत् यद्दशरात्रो
भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त एतां ह वा
उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यद्दशरात्रो यद्दशरात्रो
भवति सत्रस्यर्द्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोम क्रियते
तस्यैवैषा शान्तिर्द्विनीका वा एता रात्रयो यजमाना
विश्वजित्सहातिरात्रेण पूर्वाः षोडश सहातिरात्रेणोत्तराः
षोडश य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशद्दहमासंत एषां द्विनीका
प्रजा जायतेऽतिरात्रावभितौ भवतः परिगृहीत्यै॥२१॥

अहरन्नेष्ववान्तरं षोडश सह सप्तदश च॥५॥ [५]

आदित्या अकामयन्त सुवर्गं लोकमियामेति ते
सुवर्गं लोकं न प्राजानन् सुवर्गं लोकमायन्त एतः
षट्त्रिंशद्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्गं
लोकम्प्राजानन् सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांसः
षट्त्रिंशद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकम्प्राजानन्ति सुवर्गं लोकं
यन्ति ज्योतिरतिरात्रः॥२२॥

भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्वधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै
षडहा भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति चत्वारो
भवन्ति चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा
एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता
एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूञ्छन्दोमैरोजो वै वीर्यम्पृष्ठानि
पशवश्छन्दोमा ओजस्येव॥२३॥

वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति षट्त्रिंशद्रात्रो भवति
षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो बृहत्यैव पशूनव
रुन्धते बृहती छन्दसाः स्वाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं
य एवं विद्वांसः षट्त्रिंशद्रात्रमासते सुवर्गमेव

लो॒कं य॑न्त्यतिरा॒त्राव॑भि॒तो भवतः॑ सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
परि॑गृहीत्यै॥ २४॥

अ॒तिरा॒त्र ओज॑स्येव ष॒ट्त्रिं॑शच्च॥ ६॥ [६]

वसि॑ष्ठो ह॒तपु॑त्रोऽकामयत वि॒न्देयं प्र॒जाम॑भि
सौदा॒सान्भवे॑यमिति॒ स ए॒तमे॑कस्मान्नपञ्चाशमपश्यत्तमाह॑र॒त्तेना॑य
ततो॒ वै सोऽवि॑न्दत प्र॒जाम॑भि सौदा॒सान्भव॑द्य ए॒वं वि॒द्वाँसं
एक॑स्मान्नपञ्चाशमास॑ते वि॒न्दन्ते॑ प्र॒जाम॑भि भ्रातृ॑व्यान्भवन्ति
त्रय॑स्त्रिवृ॒तोऽग्नि॑ष्ठो॒मा भ॑वन्ति वज्र॑स्यैव मुख॑ँ स॑ँ श्यन्ति
दश॑ पञ्चद॒शा भ॑वन्ति पञ्चद॒शो वज्रः॑॥ २५॥

वज्र॑मे॒व भ्रातृ॑व्येभ्यः प्र ह॑रन्ति षोड॒शि॒मद्व॑शममह॑र्भवति
वज्र॑ ए॒व वी॒र्यं द॑धति॒ द्वाद॑श सप्तद॒शा भ॑वन्त्य॒त्राद्य॑स्याव॑रुद्ध्या
अथो॒ प्रैव तैर्जा॑यन्ते॒ पृष्ठाः॑ षड॒हो भ॑वति॒ षड्वा ऋ॒तवः॑
षट्पृ॑ष्ठानि॒ पृष्ठै॑रे॒वर्तून्न्वा॑रोहन्त्यृ॒तुभिः॑ संवत्स॑रन्ते संवत्स॑र
ए॒व प्रति॑ तिष्ठन्ति॒ द्वाद॑शैकवि॒ंशा भ॑वन्ति॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॒
रुच॑मे॒वात्म॑न्॥ २६॥

द॒ध॒ते ब॒हवः॑ षोड॒शि॒नो भ॑वन्ति॒ विजि॑त्यै॒ षडा॑ँश्चि॒नानि॑
भवन्ति॒ षड्वा ऋ॒तव॑ँ ऋ॒तुष्वे॒व प्रति॑ तिष्ठन्त्यूनातिरि॒क्ता वा ए॒ता

रात्रय ऊनास्तद्यदेकस्यै न पञ्चाशदतिरिक्तास्तद्यद्भूयसीरष्टाचत्व
 ऊनाच्च खलु वा अतिरिक्ताच्च प्रजापतिः प्राजायत ये
 प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्मैव जायन्ते
 प्रजया पशुभिर्वैराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपञ्चाशो य एवं
 विद्वांस एकास्मान्नपञ्चाशमासते विराजमेव गच्छन्त्यन्नादा
 भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ २७॥

वज्रं आत्मन्प्रजया द्वाविंशतिश्च॥ ७॥ [७]

संवत्सराय दीक्षिष्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेरन्नेषा
 वै संवत्सरस्य पत्नी यदेकाष्टकैतस्यां वा एष एतांस
 रात्रिं वसति साक्षादेव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्त आर्तं वा
 एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्ते-
 ऽन्तनामानावृतू भवतो व्यस्तं वा एते संवत्सरस्याभि
 दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतः
 फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत्॥ २८॥

संवत्सरस्य यत्फल्गुनीपूर्णमासो मुखत एव
 संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्यैकेव निर्या यथसाम्मेध्ये
 विषूवान्धसम्पद्यते चित्रापूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा

एतत्संवत्सरस्य यच्चित्रापूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य
दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भवति चतुरहे
पुरस्तात्पौर्णमास्यै दीक्षेरन्तेषामेकाष्टकायां क्रयः सम्पद्यते
तेनैकाष्टकां न छुम्बद्गुर्वन्ति तेषाम्॥२९॥

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पद्यते पूर्वपक्षम्मासा अभि सम्पद्यन्ते
ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठत ओषधयो वनस्पतयो-
ऽनुत्तिष्ठन्ति तान्कल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराधसुरिमे
यजमाना इति तदनु सर्वे राध्रुवन्ति॥३०॥

एतच्छुम्बद्गुर्वन्ति तेषाञ्चतुस्त्रिंशच्च॥८॥ [८]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये सत्रमुपयन्त्यभीन्धत
एव दीक्षाभिरात्मानं श्रपयन्त उपसद्भिर्द्वाभ्यां लोमाव
द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचन्द्वाभ्यामसृद्वाभ्याम्मासन्द्वाभ्यामस्थि
द्वाभ्याम्मज्जानमात्मदक्षिणं वै सत्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा
सुवर्गं लोकं यन्ति शिखामनु प्र वपन्त ऋद्ध्या अथो
रधीयांसः सुवर्गं लोकमयामेति॥३१॥

सुवर्गम्यञ्चाशत्॥९॥ [९]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमो यज्ञक्रतूनां

कस्मात्तम्प्रथममुपं यन्तीत्येतद्वा अग्निष्टोमम्प्रथममुपं
यन्त्यथोक्थ्यमथ षोडशिनमथातिरात्रमनुपूर्वमेवैतद्यज्ञक्रतूनुपेत्य
तानालभ्यं परिगृह्य सोममेवैतत्पिबन्त आसते ज्योतिष्टोमम्प्रथमं
यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंमुखत एव स्तोमान्प्र
युञ्जते ते॥ ३२॥

संस्तुता विराजमभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावतिं रिच्येते
एकया गौरतिरिक्त एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको
ज्योतिरूर्ग्विराद्वुवर्गमेव तेन लोकं यन्ति रथन्तरं दिवा
भवति रथन्तरं नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः केन तदजामीति
सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मध्यतो दधति विधृत्यै
तेनाजामि॥ ३३॥

त एकात्रपञ्चाशच्च॥ १०॥ [१०]

ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेन लोके
प्रति तिष्ठन्ति गोष्टोमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तरिक्ष एव
तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव
तेन लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं
गौरसावायुर्यदेतान्थस्तोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषु सन्निः
प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ते संस्तुता विराजम्॥ ३४॥

अभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त
 एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराडूर्जमेवाव
 रुन्धते ते न क्षुधार्तिमार्च्छन्त्यक्षोधुका भवन्ति क्षुत्सम्बाधा
 इव हि सन्निगोऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्या मध्ये नभ्यं
 तत्तदेतत्परियद्वैवचक्रं यदेतेन॥ ३५॥

षडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्ट्यै ते स्वस्ति
 समश्नुवते षडहेन यन्ति षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति
 तिष्ठन्त्युभयतोऽज्योतिषा यन्त्युभयत एव सुवर्गे लोके
 प्रतितिष्ठन्तो यन्ति द्वौ षडहौ भवतस्तानि द्वादशाहानि
 सम्पद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे सक्थ्यौ द्वौ बाहू आत्मा च
 शिरश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ द्वादशौ॥ ३६॥

तत्पुरुषमनु पर्यावर्तन्ते त्रयः षडहा भवन्ति
 तान्यष्टादशाहानि सम्पद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै
 पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननु पर्यावर्तन्ते चत्वारः षडहा भवन्ति
 तानि चतुर्विंशतिरहानि सम्पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासाः
 संवत्सरस्तत्संवत्सरमनु पर्यावर्तन्तेऽप्रतिष्ठितः संवत्सर
 इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावद्वै संवत्सरस्य

ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमास्येव प्रतिष्ठन्तो यन्ति॥३७॥

विराजमेतेन द्वादशावेतावद्वा अष्टौ च॥11॥ [११]

मेषस्त्वा पचतैरवतु लोहितग्रीवश्छागैः शल्मलिर्वृद्धा
पूर्णो ब्रह्मणा प्लक्षो मेधेन न्यग्रोधश्चमसैरुदुम्बर ऊर्जा गायत्री
छन्दोभिस्त्रिवृष्टोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वा
प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यानां निधीनां त्वा निधिपतिं हवामहे
वसो मम॥३८॥

मेषष्वद्विंशत्॥12॥ [१२]

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहा विक्र्याभ्यः स्वाहा-
ऽवट्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः स्वाहा हृद्याभ्यः स्वाहा
सूद्याभ्यः स्वाहा सरस्याभ्यः स्वाहा वैशन्तीभ्यः स्वाहा
पल्वल्याभ्यः स्वाहा वर्ष्याभ्यः स्वाहाऽवर्ष्याभ्यः स्वाहा
हादुनीभ्यः स्वाहा पृष्वाभ्यः स्वाहा स्यन्दमानाभ्यः स्वाहा
स्थावराभ्यः स्वाहा नादेयीभ्यः स्वाहा सैन्धवीभ्यः स्वाहा
समुद्रियाभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यः स्वाहा॥३९॥

कूप्याभ्यश्चत्वारिंशत्॥13॥ [१३]

अ॒द्ध्यः स्वाहा॑ वह॑न्तीभ्यः॒ स्वाहा॑ परि॒वह॑न्तीभ्यः॒ स्वाहा॑
 सम॑न्तं वह॑न्तीभ्यः॒ स्वाहा॑ शीघ्रं॑ वह॑न्तीभ्यः॒ स्वाहा॑ शी॒भं
 वह॑न्तीभ्यः॒ स्वाहा॑ग्रं वह॑न्तीभ्यः॒ स्वाहा॑ भी॒मं वह॑न्तीभ्यः॒
 स्वाहा॑ऽम्भो॑भ्यः॒ स्वाहा॑ नभो॑भ्यः॒ स्वाहा॑ महो॑भ्यः॒ स्वाहा॑
 सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥४०॥

अ॒द्ध्य एका॒त्रिंशत्॑॥१४॥ [१४]

यो अ॒र्वन्तं॑ जिघा॑सति॒ तम॑भ्यमीति॒ वरु॑णः। प॒रो म॑र्तः
 प॒रः श्वा॑। अ॒हं च॒ त्वं च॑ वृ॒त्रह॑न्त्सम्ब॑भूव स॒निभ्य॑ आ।
 अ॒रा॒ती॒वा चि॑दद्वि॒वोऽनु॑ नौ शूर॑ म॒सतै॑ भ॒द्रा इन्द्र॑स्य रा॒तयः॑।
 अ॒भि क्र॑त्वैन्द्र॒ भूर॑ध॒ ज्मन्न॑ ते॒ वि॒व्यङ्ग॑हि॒मान॒र॒जांसि॑।
 स्वेना॒ हि वृ॒त्रर॑ शव॑सा ज॒घन्थ॑ न शत्रु॑रन्तं॒ वि॒विद॑द्युधा
 ते॑॥४१॥

वि॒विद॑द्दे च॑॥१५॥ [१५]

नमो॑ रा॒ज्ञे नमो॑ वरु॑णाय॒ नमो॑ऽश्वा॑य॒ नमः॑ प्र॒जाप॑तये॒
 नमो॑ऽधि॑पतये॒ऽधि॑पतिर॒स्यधि॑पतिं॒ मा कु॑र्वधि॑पतिर॒हं प्र॒जानां॑
 भूया॑स॒म्मां धे॑हि॒ मयि॑ धे॒ह्युपा॑कृ॒ताय॑ स्वाहा॑ऽऽल॑ब्धाय॒ स्वाहा॑
 हु॒ताय॑ स्वाहा॑॥४२॥

नम॒ एका॒त्रिं॒शत्॥१६॥ [१६]

म॒यो॒भूर्वा॒तो अ॒भि वा॒तू॒स्रा ऊ॒र्ज॒स्वती॒रोष॑धी॒रा रि॑शन्ताम्।
पी॒व॒स्वती॒र्जीव॑ध॒न्याः पि॒बन्त्व॒वसा॑यं प॒द्वते॑ रु॒द्र मृ॒ड। याः
स॒रूपा॒ वि॒रूपा॒ ए॒क॒रूपा॒ यासा॑म॒ग्निरि॑ष्ट्या॒ नामा॑नि॒ वेद॑। या
अ॒ङ्गिर॑स॒स्तप॑से॒ह च॒क्रु॒स्ताभ्यः॑ पर्जन्य॒ महि॑ शर्म॒ यच्छ॑। या
दे॒वेषु॑ त॒नुव॑मैर॒यन्त॑ यासा॒ऽसोमो॑ वि॒श्वा रू॒पाणि॑ वेद॑। ता
अ॒स्मभ्य॑म्पय॒सा पि॒न्व॒मानाः॑ प्र॒जाव॑तीरिन्द्र॥४३॥

गो॒ष्ठे रि॑रीहि। प्र॒जाप॑तिर्म॒ह्यमे॒ता ररा॑णो॒ विश्वै॑र्दे॒वैः पि॒तृभिः॑
संवि॑दानः। शि॒वाः स॒तीरु॑पं नो गो॒ष्ठमा॑क॒स्तासा॑ व॒यम्प्र॒जया॑
स॒ऽसं॒देम॑। इ॒ह धृ॑तिः॒ स्वाहे॑ह वि॒धृतिः॑ स्वाहे॑ह रन्तिः॒ स्वाहे॑ह
रम॑तिः॒ स्वाहा॑ म॒हीमू॒ षु सु॒त्रामा॑णम्॥४४॥

इन्द्रा॒ष्टात्रिं॒शच्च॥१७॥ [१७]

कि॒ऽस्वि॑दासीत्पूर्वचि॑त्तिः॒ कि॒ऽस्वि॑दासीद्बृ॒हद्वयः॑।
कि॒ऽस्वि॑दासीत्पिशं॒गिला॑ कि॒ऽस्वि॑दासीत्पि॒लिप्पि॒ला।
द्यौरा॑सीत्पूर्वचि॑त्तिर॒श्व आ॑सीद्बृ॒हद्वयः॑। रात्रि॑रासीत्पिशं॒गिला॑वि॒रा
कः स्वि॑देका॒की च॑रति॒ क उ॑ स्वि॒ज्जाय॑ते पुनः॑। कि॒ऽस्वि॑
स्वि॑द्धिमस्य॒ भेष॑जं कि॒ऽस्वि॑दा॒वप॑नम्म॒हत्। सूर्य॑ एका॒की

चरति॥४५॥

चन्द्रमा जायते पुनः। अग्निर्हिमस्य भेषजम्भूमिरावपनम्ह
पृच्छामि त्वा परमन्तम्पृथिव्याः पृच्छामि त्वा भुवनस्य
नाभिम्। पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः
परमं व्योम। वेदिमाहुः परमन्तम्पृथिव्या यज्ञमाहुर्भुवनस्य
नाभिम्। सोममाहुर्वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः परमं
व्योम॥४६॥

सूर्य एकाकी चरति षट्त्वारिंशच्च॥१८॥ [१८]

अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां नयति कश्चन। ससस्त्यश्वकः।
सुभगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोर्ण्वाथाम्।
आहमजानि गर्भधमा त्वमजसि गर्भधम्। तौ सह
चतुरः पदः सम्प्र सारयावहै। वृषा वा२ रेतोधा रेतो
दधातूथ्सक्थ्योर्गृदं धैह्यञ्जिमुदञ्जिमन्वज। यः स्त्रीणां
जीवभोजनो य आसाम्॥४७॥

बिलधावनः। प्रियः स्त्रीणामपीच्यः। य आसां कृष्णे
लक्ष्मणि सदिगृदिम्प्रावधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां
यमति कश्चन। ससस्त्यश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयताद्वेणुभारं

गिराविंवा। अथास्या मध्यमेधताः शीते वाते पुनन्निवा।
अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यश्वकः।
यद्धरिणी यवमत्ति न॥४८॥

पुष्टम्पशु मन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायति।
अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यश्वकः।
इयं युका शकुन्तिकाहलमिति सर्पति। आहतं गभे पसो नि
जल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति
कश्चन। ससस्त्यश्वकः। माता च ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्य
रोहतः॥४९॥

प्र सुलामीति ते पिता गभे मुष्टिमंतः सयत्। दधिक्राव्णो
अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः। सुरभि नो मुखां करत्प्र
ण आयूँषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे
दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य
भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो
यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः॥५०॥

आसामत्ति न रोहतो जिन्वथ चत्वारि च॥१९॥

भूर्भुवः सुवर्वसवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वाञ्जन्तु

त्रैष्टुभेन॒ छन्द॑सादित्यास्त्वा॑ञ्जन्तु॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सा॒ यद्वातो॑
 अ॒पो अग॑मदिन्द्र॒स्य त॒नुव॑म्प्रियाम्। ए॒तः स्तो॑तरे॒तेन॑ प॒था
 पुन॑रश्व॒मा वर्त॑यासि नः। लाजी (३) ञ्छाची (३) न॒ यशो॑
 म॒मा (४)म्। य॒व्यायै॑ ग॒व्याया॑ ए॒तद्दे॒वा अन्न॑मत्तै॒तदन्न॑मद्धि
 प्रजा॑पते। यु॒ञ्जन्ति॑ ब्र॒ध्नम॑रु॒षं चर॑न्तु॒म्परि॑ त॒स्थुषः॑। रोच॑न्ते
 रोच॑ना दि॒वि। यु॒ञ्जन्त्य॑स्य॒ काम्या॑ ह॒री विप॑क्षसा॒ रथे॑। शोणा॑
 धृ॒ष्णू नृ॒वाह॑सा। के॒तुं कृ॒ण्वन्न॑के॒तवे॑ पेशो॑ म॒र्या अपे॑शसे॑।
 समु॒षद्वि॑रजायथाः॥५१॥

ब्र॒ध्नं पञ्च॑विंशतिश्च॥२०॥ [२०]

प्रा॒णाय॒ स्वाहा॑ व्या॒नाय॒ स्वाहा॑ऽपा॒नाय॒ स्वाहा॑ स्नाव॑भ्यः
 स्वाहा॑ संता॒नेभ्यः॒ स्वाहा॑ परि॑संता॒नेभ्यः॒ स्वाहा॑ पर्व॑भ्यः स्वाहा॑
 स॒न्धाने॑भ्यः स्वाहा॑ शरी॑रेभ्यः स्वाहा॑ य॒ज्ञाय॒ स्वाहा॑ दक्षि॑णाभ्यः
 स्वाहा॑ सुव॑र्गाय॒ स्वाहा॑ लो॒काय॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥५२॥

प्रा॒णाय॒ष्टाविं॑शतिः॥२१॥ [२१]

सि॒ताय॒ स्वाहा॑ऽसि॒ताय॒ स्वाहा॑ऽभिहि॑ताय॒ स्वाहा॑-
 ऽन॑भिहि॒ताय॒ स्वाहा॑ यु॒क्ताय॒ स्वाहा॑ऽयु॑क्ताय॒ स्वाहा॑
 सुयु॑क्ताय॒ स्वाहो॑द्यु॒क्ताय॒ स्वाहा॑ विमु॑क्ताय॒ स्वाहा॑ प्रमु॑क्ताय॒

स्वाहा वञ्चते स्वाहा परिवञ्चते स्वाहा संवञ्चते स्वाहा-
 ऽनुवञ्चते स्वाहोद्वञ्चते स्वाहा यते स्वाहा धावते स्वाहा
 तिष्ठते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥५३॥

सितायाष्टात्रिंशत्॥२२॥ [२२]

गावो गावः सिषांसन्तीः प्रथमे मासि संमान्यो यदि सोमौ षड्‌हैरुत्सृज्या(३)ं देवानामर्क्येण
 चर्मावं पृथिव्यै दत्वते कस्त्वाग्नये यो वै यः प्राणतो य आत्मदा आ ब्रह्मन्नाक्राञ्जि बीजमाग्रेयो-
 ऽष्टाकंपालोऽग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकंपालोऽग्नये समनमद्ये ते पन्थानो यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः
 प्रञ्चविंशतिः॥२५॥ गावः समान्यः सर्वनमष्टाभिर्वा एते देवकृतश्चाभिजित्या इत्याहुर्वरुणोऽद्विः
 साग्रे चतुःपञ्चाशत्॥५४॥ गावो योनिः समुद्रो बन्धुः॥ [२३]

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

गावो वा एतत्सत्रमासताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि नो
 जायन्ता इति कामेन तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ
 शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिष्ठन्नराथ्स्मेत्यथ यासां नाजायन्त
 ताः संवत्सरमात्वोदतिष्ठन्नराथ्स्मेति यासां चाजायन्त यासां
 च न ता उभयीरुदतिष्ठन्नराथ्स्मेति गोसत्रं वै॥१॥

संवत्सरो य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यध्रुवन्त्येव
 तस्मात्तूपरा वार्षिकौ मासौ पत्वा चरति सूत्राभिजितुः
 ह्यस्यै तस्मात्संवत्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते
 तदाप्तमवरुद्धमभिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लवन्ते ये
 संवत्सरमुपयन्ति यो वै समुद्रस्य पारं न पश्यति न वै स
 तत् उदेति संवत्सरः ॥ २ ॥

वै समुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः
 संवत्सरमुपयन्त्यनार्ता एवोदृचं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रो-
 ऽसावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः
 प्ररोधनम्पूर्वं उदयनमुत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो
 भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्बधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै
 चतुर्विंशः प्रायणीयो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः ॥ ३ ॥

संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि
 च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्तावतीः संवत्सरस्य रात्रय उभे
 एव संवत्सरस्य रूपे आप्नुवन्ति ते सः स्थित्या अरिष्ट्या
 उत्तरैरहोभिश्चरन्ति षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवः संवत्सर
 ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति गौश्रायुश्च मध्यतः स्तोमौ

भवतः संवत्सरस्यैव तन्मिथुनम्मध्यतः॥४॥

दधति प्रजननाय ज्योतिरभितो भवति विमोचनमेव
तच्छन्दांस्येव तद्विमोक्तं यन्त्यथो उभयतो ज्योतिषैव
षडहेन सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासन्ते केन
यन्तीति देवयानेन पथेति ब्रूयाच्छन्दांसि वै देवयानः पन्था
गायत्री त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वै गायत्री गौस्त्रिष्टुगायुर्जगती
यदेते स्तोमा भवन्ति देवयानेनैव॥५॥

तत्पथा यन्ति समानः सामं भवति देवल्लोको
वै सामं देवल्लोकादेव न यन्त्यन्या अन्या ऋचो
भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं
देवल्लोकमभ्यारोहन्तो यन्त्यभिवर्तो ब्रह्मसामम्भवति
सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्भवति सुवर्गस्य
लोकस्याभिजित्यै विश्वजिद्भवति विश्वस्य जित्यै मासिमांसि
पृष्ठान्युप यन्ति मासिमांस्यतिग्राह्या गृह्यन्ते मासिमांस्येव
वीर्यं दधति मासां प्रतिष्ठित्या उपरिष्ठान्मासाम्पृष्ठान्युप
यन्ति तस्मादुपरिष्टादोषधयः फलं गृह्णन्ति॥६॥

गोसूत्रं वा एति सं वत्सरोऽर्धमासा मिथुनम्मध्यतो देवयानेनैव वीर्यत्रयोदश च॥१॥[१]

गावो वा एतत्सत्रमासताशृङ्गाः सुतीः शृङ्गाणि
 सिषासन्तीस्तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ
 शृङ्गाण्यजायन्त ता अब्रुवन्नराथस्मोत्तिष्ठामाव तं
 काममरुथ्महि येन कामेन न्यषदामेति तासामु त्वा
 अब्रुवन्नर्धा वा यावतीर्वासामहा एवेमौ द्वादशौ मासौ
 संवत्सरः सम्पाद्योत्तिष्ठामेति तासाम्॥७॥

द्वादशे मासि शृङ्गाणि प्रावर्तन्त श्रद्धया वाश्रद्धया वा ता
 इमा यास्तूपरा उभय्यो वाव ता आर्ध्रुवन् याश्च शृङ्गाण्यसन्वन्
 याश्चोर्जमवारुन्धतर्धोति दशसु मासूत्तिष्ठन्नृधोति द्वादशसु य
 एवं वेद पदेन खलु वा एते यन्ति विन्दति खलु वै पदेन
 यन्तद्वा एतदृद्धमयनन्तस्मादेतद्गोसर्नि॥८॥

तिष्ठामेति तासान्तस्माद्दे च॥२॥ [२]

प्रथमे मासि पृष्ठान्युप यन्ति मध्यम उप यन्त्युत्तम
 उप यन्ति तदाहुर्या वै त्रिरेकस्याहं उपसीदन्ति दहं
 वै सापराभ्यां दोहाभ्यां दुहेऽथ कुतः सा धोक्ष्यते यां
 द्वादश कृत्वं उपसीदन्तीति संवत्सरः सम्पाद्योत्तमे मासि
 सकृत्पृष्ठान्युपैयुस्तद्यजमाना यज्ञं पशूनव रुन्धते समुद्रं

वै॥९॥

ए॒तेऽन॒वार॑म॒पार॑म्प्र प्ल॒वन्ते॒ ये सं॒वत्स॑रमु॒पय॑न्ति
यद्वृ॒हद्र॑थन्त॒रे अ॒न्वर्जे॑यु॒र्यथा॒ मध्ये॑ स॒मुद्र॑स्य॒ प्लव॑म॒न्वर्जे॑यु॒स्तादृ॑त्
दनु॑त्स॒र्गम्बृ॑हद्रथन्त॒राभ्या॑मि॒त्वा प्र॑ति॒ष्ठां ग॑च्छन्ति॒ सर्वे॑भ्यो॒ वै
का॒मेभ्यः॑ स॒न्धिर्दु॑हे॒ तद्य॑ज॒मानाः॒ सर्वा॑न्का॒मान॑व॒ रुन्ध॑ते॥१०॥

समु॒द्रं वै चतु॑स्त्रि॒ंशच्च॥३॥ [३]

स॒मा॒न्यं ऋ॒चो भ॑वन्ति॒ मनु॑ष्यलो॒को वा ऋ॒चो
मनु॑ष्यलो॒कादे॒व न य॑न्त्य॒न्यद॑न्य॒त्सामं॑ भ॒वति॑ दे॒वलो॒को
वै सा॒मं दे॒वलो॒कादे॒वान्य॑म॒न्यम्म॑नु॒ष्यलो॒कम्प्र॑त्य॒वरो॑हन्तो
यन्ति॒ जग॑ती॒मग्र॒ उप॑ यन्ति॒ जग॑तीं॒ वै छ॒न्दांसि॑
प्र॒त्यव॑रोहन्त्याग्र॒यणं॑ ग्र॒हा बृ॑हत्पृ॒ष्ठानि॑ त्रय॒स्त्रिंश॑
स्तो॒मास्त॑स्मा॒ज्याया॑ंसं॒ कनी॑यान्प्र॒त्यव॑रोहति॒ वैश्व॑क॒र्मणो॑
गृ॒ह्यते॒ विश्वा॑न्ये॒व तेन॑ क॒र्माणि॑ यज॒माना॒ अव॑ रुन्धत
आ॒दि॒त्यः॥११॥

गृ॒ह्यत॒ इयं॒ वा अ॒दि॒तिर॒स्यामे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्त्य॒न्यो॒न्यो
गृ॒ह्येते॒ मिथु॑न॒त्वाय॒ प्रजा॑त्या॒ अवा॑न्त॒रं वै द॑शरा॒त्रेण॑ प्र॒जाप॑तिः
प्र॒जा अ॑सृजत् यद॑शरा॒त्रो भ॑व॒ति प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानाः॒

सृजन्त ए॒ता॑ ह॒ वा उ॑दङ्कः शौ॑ल्बाय॒नः स॒त्रस्य॑र्द्धिमुवाच॒
यद्व॑शरा॒त्रो यद्व॑शरा॒त्रो भव॑ति स॒त्रस्य॑र्द्ध्या अथो॒ यदे॒व
पूर्वे॒ष्वहः॑ सु॒ विलो॑म क्रि॒यते॒ तस्यै॒वैषा॑ शान्तिः॥१२॥

आ॒दि॒त्यस्तस्यै॒व द्वे च॑॥४॥ [४]

यदि॒ सोमो॑ स॒ सु॒तौ स्याता॑म्मह॒ति रात्रि॑यै
प्रा॒तरनु॒वाक॑मुपाकु॒र्यात्पूर्वो॑ वाच॒म्पूर्वो॑ दे॒वताः॒ पूर्व॑श्छन्दा॑सि
वृ॒द्धे वृष॑ण्वतीं॒ प्रति॑पदं॒ कुर्यात्प्रा॑तःस॒वना॑दे॒वैषा॑मिन्द्रं
वृ॒द्धेऽथो॒ खल्वा॑हुः स॒वनमु॒खेस॑वनमु॒खे का॒र्येति॑
स॒वनमु॒खात्स॑वनमु॒खादे॒वैषा॑मिन्द्रं॒ वृ॒द्धे संवे॒शायो॑पवे॒शाय॑
गा॒यत्रि॒यास्त्रि॒ष्टुभो॑ जग॑त्या अनु॒ष्टुभः॒ प॒ङ्क्त्या॑ अ॒भिभू॑त्यै स्वाहा
छन्दा॑सि॒ वै संवे॒श उ॑पवे॒शश्छन्दा॑भिरे॒वैषा॑म्॥१३॥

छन्दा॑सि॒ वृ॒द्धे सज॑नीय॒ शस्यं॑ विह॒व्यं
शस्यं॑म॒गस्त्य॑स्य॒ कया॑शुभीय॒ शस्यं॑मे॒ताव॒द्वा अ॑स्ति
याव॑दे॒तद्याव॑दे॒वास्ति॒ तदै॑षां॒ वृ॒द्धे यदि॑ प्रा॒तःस॑वने
क॒लशो॒ दीर्य॑त॒ वैष्ण॒वीषु॑ शि॒पिवि॒ष्टव॑तीषु॒ स्तुवी॑रन्
यद्वै॒ यज्ञ॑स्याति॒रिच्य॑ते॒ विष्णुं॑ तच्छि॒पिवि॒ष्टम॒भ्यति॑ रिच्यते॒

तद्विष्णुः शिविपिष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यथो
 अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमाप्त्वाव रुन्धते यदि मध्यंदिने दीर्येत
 वषट्कारनिधनं सामं कुर्युर्वषट्कारो वै यज्ञस्य प्रतिष्ठा
 प्रतिष्ठामेवैनं द्रमयन्ति यदि तृतीयसवन एतदेव ॥ १४ ॥

छन्दोभिरेवैषामवैकान्नविंशतिश्च ॥ ५ ॥ [५]

षडहैर्मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति षडहैर्हि मासान्ध्रसम्पश्यन्ति
 मासान्ध्रसम्पश्यन्त्यमावास्यया मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्त्यमा
 हि मासान्ध्रसम्पश्यन्ति पौर्णमास्या मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति
 पौर्णमास्या हि मासान्ध्रसम्पश्यन्ति यो वै पूर्ण आसिञ्चति
 परा स सिञ्चति यः पूर्णादुदचति ॥ १५ ॥

प्राणमस्मिन्ध्रस दधाति यत्पौर्णमास्या मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति
 संवत्सरायैव तत्प्राणं दधति तदनु सत्रिणः प्राणन्ति
 यदहर्नोत्सृजेयुर्यथा दतिरुपनद्धो विपतत्येव संवत्सरो वि
 पतेदार्तिमार्च्छेयुर्यत्पौर्णमास्या मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति
 संवत्सरायैव तदुदानं दधति तदनु सत्रिण उत ॥ १६ ॥

अनन्ति नार्तिमार्च्छन्ति पूर्णमासे वै देवानां
 सुतो यत्पौर्णमास्या मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति

देवानामेव तद्यज्ञेन यज्ञम्प्रत्यवरोहन्ति वि वा एतद्यज्ञं
 छिन्दन्ति यत्पण्डितहसंततः सन्तमथाहंरुथ्सृजन्ति
 प्राजापत्यम्पशुमालभन्ते प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभिरेव
 यज्ञः सं तन्वन्ति यन्ति वा एते सवनाद्येऽहः॥१७॥

उथ्सृजन्ति तुरीयं खलु वा एतथ्सवनं यथ्सान्नाय्यं
 यथ्सान्नाय्यम्भवति तेनैव सवनान्न यन्ति समुपहूय
 भक्षयन्त्येतथ्सोमपीथा ह्येतर्हि यथायतनं वा एतेषां
 सवनभाजो देवता गच्छन्ति येऽहंरुथ्सृजन्त्यनुसवनं
 पुरोडाशान्निर्वपन्ति यथायतनादेव सवनभाजो देवता अव
 रुन्धतेऽष्टाकपालान्प्रातःसवनं एकादशकपालान्माध्यन्दिने
 सवने द्वादशकपालांस्तृतीयसवने छन्दांस्येवात्वाव
 रुन्धते वैश्वदेवं चरुं तृतीयसवने निर्वपन्ति वैश्वदेवं वै
 तृतीयसवनन्तेनैव तृतीयसवनान्न यन्ति॥१८॥

उदचत्युद्येऽहरात्वा पञ्चदश च॥६॥ [६]

उथ्सृज्या (३) न्नोथ्सृज्या (३) मिति मीमांसन्ते
 ब्रह्मवादिनस्तद्वाहुरुथ्सृज्यमेवेत्यमावास्यायां च पौर्णमास्यां
 चोथ्सृज्यमित्याहुरेते हि यज्ञं वहत इति ते त्वाव

नोऽसृज्ये इत्याहुर्ये अ॒वान्तरं॑ य॒ज्ञम्भे॒जाते॑ इति॒ या प्रथ॑मा
व्य॑ष्टका॒ तस्या॑मु॒त्सृज्य॑मित्या॒हुरेष॑ वै मा॒सो विंश॑र इति॒
नादि॑ष्टम्॥१९॥

उत्सृ॑जेयुर्यदादि॑ष्टमु॒त्सृजे॑युर्यादृ॒शे पुनः॑ पर्या॒प्लावे॑ मध्ये॑
षड॒हस्यं॑ स॒म्पद्ये॑त षड॒हैर्मासा॑न्त्स॒म्पाद्य॑ यत्स॒प्तम॑मह॒-
स्तस्मि॑न्नु॒त्सृज्ये॑युस्तद॒ग्नये॑ वसु॑मते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पेयुरे॒न्द्रं दधी॑न्द्राय म॒रुत्व॑ते पुरो॒डाश॑मेकादशकपालं
वैश्व॑देवं द्वाद॑शकपालम॒ग्रेर्वै वसु॑मतः प्रातःस॒वनं॑ यद॒ग्नये॑
वसु॑मते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पन्ति दे॒वता॑मे॒व तद्वा॒ग्निनी॑
कुर्व॑न्ति॥२०॥

स॒वन॑म॒ष्टाभि॑रुपं॒ यन्ति॒ यदै॒न्द्रं दधि॑ भव॒तीन्द्र॑मे॒व
तद्वा॒ग्नि॒धेया॒न्न च्या॑वय॒न्तीन्द्र॑स्य॒ वै म॒रुत्व॑तो मा॒ध्यंदि॑न॒ः
स॒वनं॑ यदिन्द्राय म॒रुत्व॑ते पुरो॒डाश॑मेकादशकपालं
निर्व॑पन्ति दे॒वता॑मे॒व तद्वा॒ग्निनी॑ कुर्व॑न्ति स॒वन॑मेकादशभि॒रुपं॑
यन्ति॒ विश्वे॑षां॒ वै दे॒वाना॑मृ॒भुमता॑ तृतीयस॒वनं॑ यद्वैश्व॑देवं
द्वाद॑शकपालं निर्व॑पन्ति दे॒वता॑ ए॒व तद्वा॒ग्निनीः॑ कुर्व॑न्ति
स॒वनं॑ द्वाद॑शभिः॥२१॥

उप॑ यन्ति प्राजाप॒त्यम्पु॒शुमा ल॑भन्ते यु॒ज्ञो वै
 प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञस्यान॑नुसर्गायाभिव॑र्त इ॒तः षण्मा॒सो
 ब्र॒ह्मसा॑मम्भवति ब्र॒ह्म वा अ॑भिव॒र्तो ब्र॒ह्मणै॑व तथ्सु॑वर्गं
 लो॒कम॑भिव॒र्तय॑न्तो यन्ति प्र॒तिकूल॑मिव॒ हीतः सु॑वर्गो
 लो॒क इन्द्र॑ क्रतुं न॒ आ भ॑र पि॒ता पु॒त्रेभ्यो॑ यथा॑। शिक्षां
 नो अ॒स्मिन्पु॑रूहूत॒ याम॑नि जी॒वा ज्योति॑रशीम॒हीत्य॑मुत
 आय॑ताः षण्मा॒सो ब्र॒ह्मसा॑मम्भवत्य॒यं वै लो॒को ज्योतिः॑
 प्र॒जा ज्योति॑रिममे॒व तल्लो॒कम्पश्य॑न्तोऽभिव॑दन्त॒ आ
 य॑न्ति॥ २२॥

नादिष्टङ्कुर्वन्ति द्वादशभिरिति वि० श० ति० ॥ ७ ॥ [७]

दे॒वानां॑ वा अन्तं ज॒ग्मुषा॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मपा॑क्राम॒त्तत्क्रो॑शेनावा
 रुन्ध॑त॒ तत्क्रो॑शस्य॒ क्रोश॑त्वं यत्क्रो॑शेन॒ चात्वा॑ल॒स्यान्तै॑
 स्तु॒वन्ति॑ य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ ग॒त्वेन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मव॒ रुन्ध॑ते
 स॒त्रस्य॑र्द्धा॒हव॑नीय॒स्यान्तै॑ स्तु॒वन्त्य॒ग्निमे॒वोप॑द्रष्टारं कृ॒त्वर्द्धि॑मुप॑
 यन्ति प्र॒जाप॑तेर॒हृद॑येन ह॒विर्धाने॑ऽन्तः स्तु॒वन्ति प्रे॒माणं॑मे॒वास्य॑
 गच्छ॑न्ति श्लो॒केन॑ पु॒रस्ता॒थ्सद॑सः॥ २३॥

स्तु॒वन्त्यनु॑श्लोकेन प॒श्चाद्य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ ग॒त्वा श्लो॒कभा॑जो

भवन्ति नवभिर्ध्वर्युरुद्गायति नव वै पुरुषे प्राणाः
 प्राणानेव यजमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियो भवन्ति
 प्राणेष्वेवेन्द्रियं दधत्यप्रतिहृताभिरुद्गायति तस्मात्पुरुषः
 सर्वाण्यन्यानि शीर्ष्णोऽङ्गानि प्रत्यचति शिर एव न पञ्चदश
 रथन्तरम्भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशम्॥२४॥

बृहदन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त
 एकविंशम्भद्रं द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै पत्नय उप गायन्ति
 मिथुनत्वाय प्रजात्यै प्रजापतिः प्रजा असृजत् सो-
 ऽकामयतासामहं राज्यम्परीयामिति तासां राजनेनैव
 राज्यम्पर्यैत्तद्राजनस्य राजनत्वं यद्राजनम्भवति प्रजानामेव
 तद्यजमाना राज्यम्परि यन्ति पञ्चविंशम्भवति
 प्रजापतेः॥२५॥

आप्त्यै पञ्चभिस्तिष्ठन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जयन्ति
 पञ्चभिरासीना मनुष्यलोकमेवाभि जयन्ति दश सम्पद्यन्ते
 दशाक्षरा विराडन्नं विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते पञ्चधा विनिषद्य
 स्तुवन्ति पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्येकैकयास्तुतया
 समायन्ति दिग्भ्य एवान्नाद्यं सम्भरन्ति ताभिरुद्गातोद्गायति

दिग्भ्य एवान्नाद्यम्॥२६॥

सम्भृत्य तेजं आत्मन्दधते तस्मादेकः प्राणः
 सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो यथा सुपूर्ण उत्पत्तिष्यञ्छिरं
 उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजमानाः प्रजानामुत्तमा
 भवन्त्यासन्दीमुद्गाता रोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति
 प्लेङ्गः होता नाकस्यैव पृष्ठः रोहन्ति कूर्चावध्वर्युर्ब्रध्नस्यैव
 विष्टपं गच्छन्त्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति
 तिष्ठन्त्यथो आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानाः कुर्वते सुवर्गस्य
 लोकस्य समष्टौ॥२७॥

सदसः सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम्रत्येकादश च॥८॥ [८]

अर्क्येण वै संहस्रशः प्रजापतिः प्रजा असृजत ताभ्य
 इलान्देनेरां लूतामवारुन्ध्रु यदर्क्यम्भवति प्रजा एव
 तद्यजमानाः सृजन्त इलान्दम्भवति प्रजाभ्य एव सृष्टाभ्य
 इरां लूतामव रुन्धते तस्माद्याः समाः सत्रः समृद्धं
 क्षोधुकास्ताः समां प्रजा इषः ह्यासामूर्जमाददते याः
 समां व्यृद्धमक्षोधुकास्ताः समां प्रजाः॥२८॥

न ह्यासामिषमूर्जमाददत उत्क्रोदं कुर्वते यथा

बन्धान्मुमुचाना उत्क्रोदं कुर्वत एवमेव तद्यजमाना
 देवबन्धान्मुमुचाना उत्क्रोदं कुर्वत इषमूर्जमात्मन्दधाना
 वाणः शततन्तुर्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये
 प्रति तिष्ठन्त्याजिं धावन्त्यनभिजितस्याभिजित्यै
 दुन्दुभीन्समाघ्नन्ति परमा वा एषा वाग्या दुन्दुभौ
 परमामेव॥२९॥

वाचमव रुन्धते भूमिदुन्दुभिमा घ्नन्ति यैवेमां वाक्प्रविष्टा
 तामेवाव रुन्धतेऽथो इमामेव जयन्ति सर्वा वाचो
 वदन्ति सर्वासां वाचामवरुद्धा आर्द्रं चर्मन्व्यायच्छेते
 इन्द्रियस्यावरुद्धा आन्यः क्रोशति प्रान्यः शंसति य
 आक्रोशति पुनात्येवैनान्थस स यः प्रशंसति पूतेष्वेवान्नाद्यं
 दधात्यृषिकृतं च॥३०॥

वा एते देवकृतं च पूर्वैर्मासैरव रुन्धते यद्भूतेच्छदां
 सामानि भवन्त्युभयस्यावरुद्धौ यन्ति वा एते मिथुनाद्ये
 संवत्सरमुपयन्त्यन्तर्वेदि मिथुनौ सम्भवतस्तेनैव मिथुनान्न
 यन्ति॥३१॥

चर्माव॑ भिन्दन्ति पाप्मान॑मे॒वैषाम॑व॒ भिन्दन्ति॒ मापं॑
 रा॒थ्सी॒र्मातिं॑ व्या॒थ्सी॒रित्या॑ह॒ सम्प्र॒त्यै॒वैषां॑ पाप्मान॑मव॒
 भिन्दन्त्युदकुम्भान॑धिनि॒धाय॑ दा॒स्यो॑ मा॒र्जा॒लीय॑म्परि
 नृत्यन्ति॒ पदो॑ नि॒घ्नती॒रिद॑म्मधुं॒ गाय॑न्त्यो॒ मधु॑ वै दे॒वानां॑
 पर॒मम॒न्नाद्य॑म्पर॒ममे॒वान्नाद्य॑मव॒ रुन्ध॑ते प॒दो नि॒ घ्नन्ति॑
 मही॒यामे॒वैषु॑ दधति॥३२॥

चर्मैकान्नपञ्चाशत्॥१०॥

[१०]

पृ॒थि॒व्यै स्वा॒हान्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑ दि॒वे स्वाहा॑ सम्प्लोष्य॒ते
 स्वाहा॑ स॒म्प्लव॑मानाय॒ स्वाहा॑ स॒म्प्लु॒ताय॒ स्वाहा॑ मे॒घायिष्य॑ते
 स्वाहा॑ मे॒घाय॑ते स्वाहा॑ मे॒घिता॑य॒ स्वाहा॑ मे॒घाय॑ स्वाहा॑
 नीहा॒राय॒ स्वाहा॑ नि॒हाका॑यै॒ स्वाहा॑ प्रा॒स॒चाय॒ स्वाहा॑
 प्रच॒लाका॑यै॒ स्वाहा॑ वि॒द्योति॑ष्य॒ते स्वाहा॑ वि॒द्योत॑मानाय॒
 स्वाहा॑ संवि॒द्योत॑मानाय॒ स्वाहा॑ स्त॒नयिष्य॑ते स्वाहा॑ स्त॒नय॑ते
 स्वाहो॒ग्रः स्त॒नय॑ते स्वाहा॑ व॒र्षिष्य॑ते स्वाहा॑ व॒र्षते॑
 स्वाहा॑भि॒वर्ष॑ते स्वाहा॑ परि॒वर्ष॑ते स्वाहा॑ सं॒वर्ष॑ते॥३३॥

स्वाहा॑नु॒वर्ष॑ते स्वाहा॑ शी॒कायिष्य॑ते स्वाहा॑ शी॒काय॑ते
 स्वाहा॑ शी॒कि॒ताय॒ स्वाहा॑ प्रो॒षिष्य॑ते स्वाहा॑ प्रु॒ष्ण॑ते स्वाहा॑

परिपुष्णते स्वाहोद्गृहीष्यते स्वाहोद्गृह्यते स्वाहोद्गृहीताय
 स्वाहा विप्लोष्यते स्वाहा विप्लवंमानाय स्वाहा विप्लुताय
 स्वाहातप्स्यते स्वाहातपते स्वाहोग्रमातपते स्वाहग्भ्यः
 स्वाहा यजुग्भ्यः स्वाहा सामग्भ्यः स्वाहाङ्गिरोभ्यः स्वाहा
 वेदेभ्यः स्वाहा गाथाभ्यः स्वाहा नाराशंसीभ्यः स्वाहा
 रैभीभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ ३४ ॥

सं वर्पते रैभीभ्यः स्वाहा द्वे च॥ ११ ॥ [११]

दत्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहा प्राणिने स्वाहाऽप्राणाय
 स्वाहा मुखवते स्वाहाऽमुखाय स्वाहा नासिकवते स्वाहा-
 ऽनासिकाय स्वाहाऽक्षण्वते स्वाहाऽनक्षिकाय स्वाहा कर्णिने
 स्वाहाऽकर्णकाय स्वाहा शीर्षण्वते स्वाहाऽशीर्षकाय
 स्वाहा पद्वते स्वाहाऽपादकाय स्वाहा प्राणते स्वाहाऽप्राणते
 स्वाहा वदते स्वाहाऽवदते स्वाहा पश्यते स्वाहाऽपश्यते
 स्वाहा शृण्वते स्वाहाऽशृण्वते स्वाहा मनस्विने स्वाहा॥ ३५ ॥

अमनसे स्वाहा रेतस्विने स्वाहाऽरेतस्काय स्वाहा
 प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा लोमवते स्वाहा-
 ऽलोमकाय स्वाहा त्वचे स्वाहाऽत्वक्काय स्वाहा चर्मण्वते

स्वाहा॑ऽच॒र्मका॑य॒ स्वाहा॒ लोहि॑तवते॒ स्वाहा॑ऽलोहि॒ताय॒
 स्वाहा॑ मा॒ऽसन्व॑ते॒ स्वाहा॑ऽमा॒ऽसका॑य॒ स्वाहा॒ स्नाव॑भ्यः
 स्वाहा॑ऽस्ना॒वका॑य॒ स्वाहा॑ऽस्थ॒न्वते॒ स्वाहा॑ऽन॒स्थिका॑य॒ स्वाहा॑
 म॒ञ्जन्व॑ते॒ स्वाहा॑ऽम॒ञ्जका॑य॒ स्वाहा॑ऽङ्गि॒ने॒ स्वाहा॑ऽन॒ङ्गाय॒
 स्वाहा॑ऽऽत्म॑ने॒ स्वाहा॑ऽन॑त्मने॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥३६॥

म॒न॒स्विने॒ स्वाहा॑ऽन॑त्मने॒ स्वाहा॒ द्वे च॑॥१२॥ [१२]

क॒स्त्वा॑ यु॒नक्ति॒ स त्वा॑ यु॒नक्तु॒ विष्णु॑स्त्वा यु॒नक्त॑स्य
 य॒ज्ञस्य॑र्द्धौ॒ मह्य॑ऽ सं॒न॒त्या अ॒मुष्मै॑ का॒मा॒यायु॑षे त्वा प्रा॒णाय॑
 त्वाऽपा॒नाय॑ त्वा व्या॒नाय॑ त्वा व्यु॑ष्ट्यै त्वा र॒य्यै त्वा रा॒धसे॑ त्वा
 घोषा॑य त्वा पोषा॑य त्वा रा॒द्धोषा॑य त्वा प्र॒च्युत्यै॑ त्वा॥३७॥

क॒स्त्वाऽष्टा॑त्रिंशत्॥१३॥ [१३]

अ॒ग्नये॑ गा॒य॒त्राय॑ त्रि॒वृते॒ राथ॑तराय॒ वास॑न्ताया॒ष्टाक॑पाल॒
 इन्द्रा॑य॒ त्रैष्टु॑भाय॒ पञ्च॑द॒शाय॒ बार्ह॑ताय॒ ग्रैष्मा॑यैका॒दश॑कपालो॒
 विश्वे॑भ्यो दे॒वेभ्यो॒ जाग॑तेभ्यः सप्त॒दशे॑भ्यो॒ वैरू॑पेभ्यो॒
 वा॒र्षिके॑भ्यो॒ द्वाद॑शकपालो मि॒त्रावरु॑णाभ्या॒मानु॑ष्टुभाभ्यामेक॒
 वि॒ंशाभ्या॑ वैरा॒जाभ्या॑ऽ शार॒दाभ्या॑ पय॒स्या बृ॒हस्प॑तये॒
 पा॒ङ्गाय॑ त्रिण॒वाय॑ शा॒क्राय॒ हैम॑न्तिकाय॒ च॒रुः स॒वित्र॑

आ॒ति॒च्छ॒न्द॒साय॑ त्रयस्त्रिं॒शाय॑ रैव॒ताय॑ शैशि॒राय॑
 द्वा॒द॒शक॒पा॒लोऽदि॒त्यै विष्णु॑प॒त्यै च॒रुर॒ग्रये॑ वैश्वान॒राय॑
 द्वा॒द॒शक॒पा॒लोऽनु॑म॒त्यै च॒रुः का॒य एक॑कपालः ॥ ३८ ॥

अ॒ग्नयेऽदि॒त्या अनु॑म॒त्यै स॒प्तच॑त्वारिं॒शत् ॥ १४ ॥

यो वा अ॒ग्राव॒ग्निः प्र॑हि॒यते॒ यश्च॒ सोमो॒ राजा॒ तयो॑रेष
 आ॒ति॒थ्यं यद॑ग्री॒षोमी॒योऽथै॒ष रु॒द्रो यश्ची॒यते॒ यत्सं॑चि॒ते-
 ऽग्रा॒वे॒तानि॑ ह॒वींषि॑ न निर्व॑पे॒देष॑ ए॒व रु॒द्रोऽशा॑न्त॒ उपो॑त्थाय॑
 प्र॒जां प॒शून् यज॑मानस्या॒भि म॑न्येत् यत्सं॑चि॒तेऽग्रा॒वे॒तानि॑
 ह॒वींषि॑ निर्व॑पति॒ भाग॑धेये॒नैवैनं॑ शम॒यति॒ नास्य॑
 रु॒द्रोऽशा॑न्तः ॥ ३९ ॥

उ॒पो॒त्थाय॑ प्र॒जां प॒शून्भि॑ म॒न्यते॒ दश॑ ह॒वींषि॑ भवन्ति॒
 नव॑ वै पु॒रुषे॑ प्रा॒णा नाभि॑र्दश॒मी प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधा॒त्यथो॑
 दशा॑क्षरा वि॒राडन्नं॑ वि॒राज्ये॑वान्नाद्ये॒ प्रति॑ तिष्ठत्यृ॒तुभि॑र्वा
 ए॒ष छन्दो॑भिः स्तोमैः पृ॒ष्ठैश्चै॒तव्यं॑ इत्या॒हुर्यदे॑तानि॒ ह॒वींषि॑
 निर्व॑पत्यृ॒तुभि॑रे॒वैनं॑ छन्दो॑भिः स्तोमैः पृ॒ष्ठैश्चि॑नुते॒ दिशः॑
 सुषु॒वाणेन॑ ॥ ४० ॥

अ॒भि॒जित्या॑ इत्या॒हुर्यदे॑तानि॒ ह॒वींषि॑ निर्व॑पति

दिशामभिजित्या एतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तस्मादिन्द्रसुव
 एतया मनुम्मनुष्यास्तस्मान्मनुसवो यथेन्द्रो देवानां यथा
 मनुर्मनुष्याणामेवम्भवति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते
 दिग्वतीः पुरोनुवाक्या भवन्ति सर्वासां दिशामभिजित्यै॥४१॥

अशान्तः सुपुवाणेनैकचत्वारिंशत्॥१५॥ [१५]

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव।
 य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम।
 उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते
 द्यौर्महिमा नक्षत्राणि रूपमादित्यस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने
 प्रजापतये स्वाहा॥४२॥

यः प्राणतो द्यौरादित्योऽष्टात्रिंशत्॥१६॥ [१६]

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य
 देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा
 विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य
 ते पृथिवी महिमौषधयो वनस्पतयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मै
 त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥४३॥

य आत्मदाः पृथिव्यग्निरेकान्नचत्वारिंशत्॥१७॥ [१७]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽस्मिन्नाष्ट्रे राज्ञ्यं
 इषव्यः शूरो महारथो जायतान्दोग्धी धेनुर्वोढाऽनृद्वानाशुः
 सप्तिः पुरंधिर्योषा जिष्णू रथेष्टाः सभेयो युवाऽस्य यजमानस्य
 वीरो जायतान्निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलिन्यो न
 ओषधयः पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम्॥४४॥

आ ब्रह्मन्नेकचत्वारिंशत्॥१८॥ [१८]

आक्रान् वाजी पृथिवीमग्निं युजमकृत वाज्यर्वाक्रान्
 वाज्यन्तरिक्षं वायुं युजमकृत वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽक्रष्ट
 सूर्यं युजमकृत वाज्यर्वाग्निस्ते वाजिन् युङ्ङु त्वा रभे
 स्वस्ति मा सम्पारय वायुस्ते वाजिन् युङ्ङु त्वा रभे स्वस्ति
 मा सम्॥४५॥

पारयादित्यस्ते वाजिन् युङ्ङु त्वा रभे स्वस्ति मा
 सम्पारय प्राणधृगंसि प्राणं मे दृह व्यानधृगंसि व्यानं
 मे दृहापानधृगस्यपानं मे दृह चक्षुरसि चक्षुर्मयि धेहि
 श्रोत्रमसि श्रोत्रम्मयि धेह्यायुरस्यायुर्मयि धेहि॥४६॥

वायुस्ते वाजिन् युङ्ङु त्वा रभे स्वस्ति मा सन्निचत्वारिंशच्च॥१९॥ [१९]

जज्ञि बीजं वर्षा पर्जन्यः पक्ता सस्यं सुपिप्पला

ओषधयः स्वधिचरणेयः सूपसदनोऽग्निः स्वध्यक्षमन्तरिक्षः
 सुपावः पवंमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ तपन्
 यथापूर्वमहोरात्रे पञ्चदशिनोऽर्धमासास्त्रिंशिनो मासाः कृता
 ऋतवः शान्तः संवत्सरः ॥ ४७ ॥

जज्ञि बीजमेकत्रिंशत् ॥ २० ॥ [२०]

आग्नेयोऽष्टाकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोऽष्टाकपालः
 पौष्णश्चरु रौद्रश्चरु रग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो मृगाखरे
 यदि नागच्छेद्ग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः सौर्यम्पयो वायव्य
 आज्यभागः ॥ ४८ ॥

आग्नेयश्चतुर्विंशतिः ॥ २१ ॥ [२१]

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इन्द्रायाः होमुच एकादशकपालो
 मित्रावरुणाभ्यामागोमुग्भ्यां पयस्या वायोसावित्र
 आगोमुग्भ्यां चरुरश्विभ्यामागोमुग्भ्यां धाना मरुद्ध्य
 एनोमुग्भ्यः सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो
 द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो
 द्यावापृथिवीभ्यामहोमुग्भ्यां द्विकपालः ॥ ४९ ॥

अग्नयेऽहोमुचे त्रिंशत् ॥ २२ ॥ [२२]

अ॒ग्नये॑ स॒मन॑मत्पृ॒थिव्यै॑ स॒मन॑म॒द्यथा॑ग्निः पृ॒थिव्या॑
 स॒मन॑मदे॒वम्मह्य॑म्भ॒द्राः संन॑तयः सं न॑मन्तु वा॒यवे॑
 स॒मन॑मद॒न्तरि॑क्षाय॒ स॒मन॑म॒द्यथा॑ वा॒युर॒न्तरि॑क्षेण॒ सूर्या॑य॒
 स॒मन॑मद्वि॒वे स॒मन॑म॒द्यथा॑ सूर्यो॑ दि॒वा च॒न्द्रम॑से
 स॒मन॑म॒न्नक्ष॑त्रेभ्यः स॒मन॑म॒द्यथा॑ च॒न्द्रमा॑ नक्ष॑त्रैर्व॒रुणा॑य॒
 स॒मन॑मद॒द्भ्यः स॒मन॑म॒द्यथा॑ ॥ ५० ॥

वरु॑णोऽद्भिः सा॒ग्रे स॒मन॑मदृ॒चे स॒मन॑म॒द्यथा॑ सा॒मर्चा॑
 ब्रह्म॑णे स॒मन॑मत्क्ष॒त्राय॒ स॒मन॑म॒द्यथा॑ ब्रह्म॑ क्ष॒त्रेण॒ राज्ञे॑
 स॒मन॑मद्वि॒शे स॒मन॑म॒द्यथा॑ राजा॑ वि॒शा रथा॑य॒ स॒मन॑म॒दश्वे॑भ्यः
 स॒मन॑म॒द्यथा॑ रथो॑ऽश्वैः प्र॒जाप॑तये॒ स॒मन॑म॒द्भूते॑भ्यः
 स॒मन॑म॒द्यथा॑ प्र॒जाप॑तिर्भूतैः स॒मन॑मदे॒वम्मह्य॑म्भ॒द्राः संन॑तयः
 सं न॑मन्तु ॥ ५१ ॥

अ॒द्भ्यः स॒मन॑म॒द्यथा॑ मह्यं च॒त्वारि॑ च ॥ 23 ॥ ————— [२३]

ये ते प॒न्थानः॑ स॒वितः॑ पृ॒र्व्यासो॑ऽरेण॒वो वि॑त॒ता अ॒न्तरि॑क्षे।
 तेभि॑र्नो अ॒द्य पृ॒थिभिः॑ सु॒गेभी॑ रक्षा॑ च नो॒ अधि॑ च दे॒व ब्रू॑हि।
 नमो॑ऽग्नये॑ पृ॒थिवि॑क्षिते॒ लोक॑स्पृते॒ लोक॑म॒स्मै यज॑मानाय देहि॒
 नमो॑ वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्ष॒क्षिते॒ लोक॑स्पृते॒ लोक॑म॒स्मै यज॑मानाय

देहि नमः सूर्याय दिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय
देहि॥५२॥

ये ते चतुश्चत्वारिंशत्॥२४॥ [२४]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरो वेदं शीर्षण्वान्मेध्यो
भवत्युषा वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः सूर्यश्चक्षुर्वातः
प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रन्दिशः पादा अवान्तरदिशाः पर्शवो-
ऽहोरात्रे निमेषोऽर्धमासाः पर्वाणि मासाः संधानान्यृतवो-
ऽङ्गानि संवत्सर आत्मा रश्मयः केशा नक्षत्राणि रूपन्तारका
अस्थानि नभो मांसान्योषधयो लोमानि वनस्पतयो वाला
अग्निर्मुखं वैश्वानरो व्यात्तम्॥५३॥

समुद्र उदरमन्तरिक्षम्पायुर्द्यावापृथिवी आण्डौ ग्रावा शेषः
सोमो रेतो यज्ज्जभ्यते तद्वि द्योतते यद्विधूनुते तथ्स्तनयति
यन्मेहति तद्वर्षति वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य
महिमा पुरस्ताज्जायते रात्रिरेनम्महिमा पश्चादनु जायत एतौ
वै महिमानावश्वमभितः सम्बभूवतुर्हयो देवानवहृदर्वासुरान्
वाजी गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्थ्समुद्रो वा अश्वस्य योनिः समुद्रो
बन्धुः॥५४॥

व्यात्तमवह्द्वादश च॥25॥॥_____ [२५]